یوم ینفخ فی الصور فتاتون افواجا

کتاب ھذا

OFFICE OF THE J. & K. ACADEMY OF ART CULTURE & LANGUAGES
No. 75
Date
ENCLOSE
4528

موسوم بہ

احوال الآخرۃ کلاں

بزبانِ کشمیری

تصنیف جنابِ میر ثناء اللہ صاحب ساکن موضع کریری

حسبِ فرمایش

غلام محمد نور محمد تاجرانِ کتب مہاراج گنج بازار

شاخ

مائسمہ بازار امیرا کدل سرینگر کشمیر

بلئے گینہ جزو اسہ پاٹھن پتاہ
دوستو کرو پور کھنگ زارہ پارہ

در بیان علامات صغرائے قیامت

از قیامت دن تے گودہ بگ نشان
حضرت پیغمبرؐ آخر زمان
چھوی دوہم مسند ازین دنیا گژھن
بلہ سیتن اسمانک وحی ژھن
یس پٹھن نازل پیوں حکم جہاد
از زمین کاسن تی فتنہ فساد
بمنہ باقی تھاو کُنہٕ چی کینہ تہ کت
بمو نٹھ تہ پت وتہ حتی الآخرت
شبعہ گی ہیم بڈ قیامت ایہ بنر
دن نشانہ نہ چھ الو ادین بر

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

احوال الآخرۃ کلان

حمد و شکر حضرتِ پروردگار	زنگہ زنگہ نعمتن پٹھ بے شمار
ظاہر و باطن بدنیا و بدین	نعمتاہ زٕراد ختم المرسلین
افضلِ عالم محمد مصطفےٰ	آل تہ اصحاب خلقن رہنما
زنگہ زنگہ سوز صلوات و سلام	تابعین ہتن مین سٹھ صبح و شام
امتنس احوال بادن پورٕ تام	محشرو لیکھ برن تو لن تمام
با شفاعت جنت و دوزخ دِنن	اِذنہ سببتن ہو کلادن کردنن
تا قیامت ہم علامتٕ نکتہ بڈ	یِن بہنہ دن حضرتن تلہ نیوہ کڈ

آغازِ احوال آخرت

چھوی رفیع الدین دنان آسو نان	شاہزادن آسِ ہم عالیم نہ جان
آس از اولاد تیمور امیر	بوزہ دن عابقہ کاملِ بے نظیر
سارو ی دپو ہم لکھو نا رو یداد	تا قیامت عام خاصن رٕونہ یاد
عذرا نو لکھ چھمنہ فرصت کر بنہ	لکھ آدم تی بہ در مجلس بنہ
کرو مقرر شاہزاد واکز دناہ	رٹی دنی او ستاد لکھ تی پرن ہنا

چھی علامات قیامت آسن
بختہ بہ اندر تس پیہ پاٹھ ین
انہ کھوبہ آسنی باب
پکی علامات اندر آسن در کتاب
یا دیم مہدی چھ پکس
انہ کھوبہ کس چھوی سادی یاویک
جِتْ نیا چھوی تہ نا وقت بنر انبار
پکی یہ بکہ یاد اوبہ بعد صد
مر شفقی تہ لوبہ بہ یس چھوی داوان
زیب بہ جنیر ابن مصور سن آسن
بچہ دولتن کھن انہ ارادن لوان یار
یا رہا بن اشن اونی تاوان نین جوان
عید دین میر علیمہ چٹ لہ نیل دوال

تِی کرِی مهنوزمانه یِیُ دِلِس
یاسومالِس کرِه ہن ہن دُوُ رودر
کر یکِه نِتی مسجدن منز آن دابن
خوارلیُس لتس آسه ساردی اغیبار
یاگوُن نتی یاسبابۍ رباب
تم سیٹھِی بر دلِهمن کرن لعنت بنا
ترمذی دپو از علی مرتضٰی
علم اچھه نے غیر دین تم کردنی
بُت بدال گژھ نسته کرتو انتظار
تیتھ یاپھُت مالِه اکسی رزر ہنه
بیه آمت در احادیث دگر
رُلوٹنه بد بعلم تو دولت بنن
مسجدن منز آسه کندن روزگار
گم گژهن علمک اپژ زرنا ہیتر
فاسقن ہند علم چھُوی حسرت پچھن

ماجه ہند دب کرا زسن اصلاکنس
دُور آسِت آسه بارس نیور نیور
زٹھونی بد باز توُ مسن بالیقین
موُڈلیس تعظیم از شرٖهاره ہقار
نن گژهن رندی خرابن چُھن شراب
بلیه یم ساری نن حسرت چھُوما
یالوٹ دلنے لوک پنداہم جو باه
در عبادت ہم تفاوت کینهه نه چھی
بیه پپے درپے عذابن بے شمار
اک اکس پیته قل لگن دِسِ ہِسِ بنه
زر زِ دن تشر زفنر فی کورِن گمبر
مهنوس مهنوزمانه مسید زن
اکرک حیلن وزن کره باربایه
از امانت دِلته آسن تجیبر
بیجا ان بکینسه کر بردار چھن

۳

تخ عمس زنجزان پت دوال
دبحزسان علم لرو تخ تحرکت لوان
عمر ایک از مان زنجز
ساته عمره جهوته لولاه اک کره
بیره ون فوج مدینه بور تلیق
اولیاشامک ئزائک تارین

بچهوته دره بچتاه، ئسن لبان
ون قفر اینک بلاشک درزبان
کزه کن ات نام وفاه کالط بچهیه
والده ہم نام حضرت آمنه
بچهوتن محمد نام عبدالله بابر
تم ضفت بالکل برابر باجابر
قینه کن ساردی بشتی جهوک نم جهر
دویه کن اینکه با حضرت بشر

تا بخیبر پیش نصارا واتنی	تم مسلمان رچه بلاشک واتنی
کوت کالاه روزنی ون تل ہیں	رات دده گار ن امام مہدیس
بت بلائے کرہ ہوی یبتنک دفع	ایہ نا اتھ دنیا ودینش نفع
در مدینه ژوره روزت آیه ہوی	ہنہ مایہ ٹھوبجہ کا مہ لگہ بوی
از مدینه بیہ بکس ثوره پاٹ	اولیا ابدال ین تہندی وثبات
ہم چہ تش گاران کم تامت کرن	دعوی مہدی نه اس گے کردرن

دربیان خروج حضرت امام مہدی علیہ السلام

حضرت مہدی کران آتی طواف	منز کنش نہ نفامس بیخلاف
تش ہبو منزه اک جماعت بوزنه	پیس خوش ناخوش لگی بیعت دنه
بنه ات بردلهه رمضانس منزبه باب	آفتابس رو نه یکجا گرہنہ مات
وقت بیعت کرک گرہنک ز آسمان	ہان ہوی چھوی مہدی آخر زمان
چھوی ہوی آمت خلیفه از خدا	اسندی بوزن نه مانن چھوردا

هٰذا خلیفة الله المهدی فاستمعوا له واطیعوا

پتہ یم آتس خلایق خاص عام	کن دیت روزن نه لوزن سوی کلام
چھو ی امام از آل حضرت فاطمه	قدره نفهدته حسبمه کن تم بدچهمه

۴

فوج وجوه از عرب اپتس نزره
شاه عالمس نت خزانس منزره
تش چھیو ازات برس تل بوسی
پابسار ی شبرس نت آتس وبابی
پادوتا ن ج الکعبه ہی چھیوو بابی
تیمی تا ن ج ی ننده نفره دی

[illegible]

صاف ماک شیرول دماوک

پسُ چھو سفیانی سو دشمن سیّدن
یام بوزی فوج سوزی بےخبر
دامن کوہس تتہ نزل رٹن
بر عقائد بد عمل فرداوھن
اک امام مهدیؑ بنیہ خوشخبر
پیش سمت نصران ین اَز ہر طرف
شیت بیدک پرٹ اکس تل پاساس
ییہ اَز مکہ مدینس کنؑ امامؑ
تتہ ییِٹھ تم دمشقس وانتی
حضرتن تامت ین لوکن تہ فوج
تو بہ تھاون تہ ژلن والین قبول
بیاک فرقہ فتح با حضرت کران
جنگہ بابت ہم قسم بینہ لشکراہ
ییہ غیرت پانہ با جمع قلیل
نتہ با ہم کھن قسم غیرو نہ ژاہ

لتس بنوکلب آسہ رژماجہ جدن
منزہ چھی مکتس مدینس اک وڈر
انی دالک زین ساری فٹن
زندہ روزن نہ ول ان کھٹن
بیاک نصرانن کری زبرد زبر
پینی ملکک رومک صف نصیف
وان نو ۹۰ لچھ شیٹھ ۶۰ ساسہ لشکر کاس
ہیہ رخصت از زیارت سوی شام
در تقابل فوج نصرانی انہ فی
کینہ ژلن تہ کینہ شہادت ین فوج
مردن زن بدر واحد یار رسولؐ
ژاہ نہ کرتم فتنہ گمراہی شرن
تم لین ساری شہادت اک گراہ
ین پکان نیرن شہہ الٰہی قال وقیل
یام ین تامت شہادت ین بگاہ

۵

تنیہ پروا دچھن کھاو رفساد
نرہ بوکی فیرہ در اکثر بلاد
سحرکاری یاوہ تخوف شاہ
بنڈہ بنی یکتو امتحان وا حسرتاہ
اتہ آسنہ لکھموت بیتی ڈکس بیت انتکار
ریکوف نہ سخ زنسا دیکن استوار
یعنی کف ر بیٹ بنفکو

ہرمسلمان پروش یا ان پرہ
زانہ ترن وحق چھزن کرمن نرہ
نت نہ بے ایمان زانن لمرزیت
دنہ تم بے زان کیاہ زانن ووینت
آیہ نت ناراہ نہ باغاہ بیت بیت
اک چھو جنتی یا کہ دوزخ والہ کیت

حملہ آئی جملہ یکجا اہلِ دین	طمع قتل وفتح جمع مشرکین
پس کرن باعدل واحسان ہندو بست	بس کرن از جنگ دشمن یادوست
ازدم بیعت د چہسم نابت وزن	یا شہ ماہ یاسٹ وری گیمین بزن
تام بوزی بدخبر حضرتِ امام	آو دجّالِ لعین از راہ شام
گرہ لښ ہیرن تقصدِ شام شاہ	صحبسی زن بیت یالښ لشکراہ
شنچہ یابیت سوزہ اوّل نو سوار	حضرتو فرماد د چہسم نامدار
چھوم زلښ مالن تہ نومن ہندنہ ناو	گور نہ زانک زنگہ زنگہ یادھاو
بہترین مرومان آسن یمی	اہل دبین غم نہ یم کاسن یمی
پوزایوز ہیران لسند آئی جواب	وارہ وارہ فیرہ حضرت باشتاب

بیانِ خروجِ دجّالِ لعین واحوالِ اضلالِ او لعنۃ اللہ

آت قرارس نیرہ کز زرمد نھاہ	نیرہ دجّالِ لعین بوزو کنتھاہ
مہنواہ آسی سو از قوم یہود	لښ لقب آسی مسیح اناچہ سود
لښ دچھیں اچھ آن نہ کھاو رچھ فِل	زن لھندومن نیمہ آلبنٹ وتِل
ہوی یچایا بیچ کھر خرنڈ نہ چاق	گوڈی واتی سود رشام وعراق
کرہ دعوائے نبوّت بعد ازان	دیچھوس پانہ خداد ر اصفہان

۶

لیٹو ماہ یالښ نارسی ننزرار ولښ
فصل یولاو دچھ سوزانی جشب
فصل مولاو دراس لښ نابغس ارھنی
[illegible]
نیر حق وچھ یاخ یانک نیست بیت
[illegible]

[illegible]

پیش دجال یعنی اگر هم کښی وتن
اره چپ سناخانه لښ ارده کښی اوس
اپن ویشیب نابن پرنک دبیب
جهوک زه دجال یعنی کښې بیب
رسول الله وت احوال بانو
جهوک زه معلوم شو چهوک زه

چار واپس کتھو سنا دو دچکنه نازه
فحط دون ورہن امسن دھنہ آیئہ سخت
بیم خزانہ مېرہ تل آسن دفین
تلمیذ تہ بیت لښ پانے پکت
دچہ شیطان اتربو زیر زمین
دیبامہ پاڅن مسلمان اذا
تر لیش نہ اوچه کاسختی مؤمنن
آتہ لښ ہمراہ بیم مزند سټهاه
تت ملایک پہرہ دردن کتواژہ
تنہ نت دروازہ آسن برقرار
نہ شمشیرہ کدت آسن تیار
تمہ بہ فیرہ گرځه ات شہرمن بنلو
آتہ در شہر مدینہ اک جوان
واتہ در لښکر بېزړیک کس چھو دجال
مارہ لښ پټ دنفس دپک بیه

فاقہ وی دی موږ رودک آمن واتہ
تر بیہ ورہ خشک سال اے نیک بخت
سوی دپک نیرذنہ نیرق انزلین
زندہ ماوی باپہ جوگبرن سکن
نورہ نیرو نال لاگت بہراین
کلمۂ اللہ کرک کارِ غذا
پی ګران واتی لبسر حدِ بمن
تاکہ پابد نکہ نمکش جایگاہ
پس بد تبس لارہ بد خو کرېږه
بر رټن دون دون فرښتن آسہ کارہ
فوج ملعون اترہ لښ آقی نہ بار
بیش نیرزلو دښمن سیتن سوگلو
بجنہ باپت نیرہ دجالس دوال
امہ کتھ ونہ لوکن حال حال
بنہ کرہ ہرگاہ نہ رب رخصت دبہ

بیرہ دوان بیا پلہ اودونه ودیوم
بیب امیران دیم
۷

اوزده بنرت کره دردوم زنده نتن
دان دلس دپ چهوس خداکرنه دلیس
اظکوی فرت کړمی بدچال ته
پراشکیم دان بوچهوک دجال ته
ترکهی سیش پاده نادیس بدربین
دیم لوکن مارتون ازخشم وکین
کرگی دون لوټ وان زده مراک
منده تهی دجال قتل کړلی هلاک
اده ترادیس پیغش نت دورجن
نټه باکلی ولی فولن نس گاه جن
ادم بنم مرده کرنده گرهی
مخبر یوی کال پوشتس کرته چی
اتیه پټ هاشهرت ماسی کرته باره
نکه واتی نت دنفس پټ گرار

مو کلاون کار ملعون زبون
یترہ بیسن مارہ لعنتی مارہ خون
بابے لد تامت کھورن رنتی وتہ
زبلہ دن دجال پم لارن بینتہ
در دسے ازدوم کرس لشکر پناہ
داینہ تو تامت نظر تو داینہ شاہ
کافران وفاجران کرسنہ درن
شواہ نشینت داینہ تو تامت مرن

نون زرن پانے بلاشک گلہ
لشکر اسلام مارس لشکرہ
ہر ہیو دیامنہ استوی تت مرہ
کہنہ ...کل ...نہ بادنک
بیت ہیودی چھوکھٹ کرنھادنک

پس امامس آسہ تنت ساہان ہنگ — دچھن کھادر نھادہ فوجاہ چون نہنگ

بیانِ نزولِ حضرتِ عیسیٰ علیہ السلام و مُردنِ دجالِ لعین

دپہ بانگیساہ دگرچ. انگ از نمازہ — ہین کرن ساری نیاری در نماز
دسہ عیسیٰ تا منھن از آسمان — دون فرشتنن دون فلکن بٹ.. درزمان
مشرقتس کنو لیس منارہ مسجدہ — دسہ ننن بٹ نام آوازہ کدہ
ہیر آیتو لوک ین حاضر ستھاہ — ہیر آتن کوہ زانن سر چھو کیاہ
مبلہ یا مہدیؑ کرس موسیٰ عاجری — یا نبی اللہ امامت تری پزی
حضرتِ عیسیٰ دلیس تری چھوک امام — اک اکس پتہ چھو امامت پہ دوام
مالکن اک دنو حضرت اتنتس — ادہ لوہ آسیت امامت مبلہ کس
سینی محمد مہدیؑ پیشوا — حضرتِ عیسیٰ کرس پتہ اقتدا
حضرتِ مہدیؑ دلیس بعد از نماز — یا نبی لشکر کر دونِ پانہ ساز
نوزہ فرماک تو ہی چھوہ کار جنگ — پہ اک دجال مارئن بیدرنگ
رات نیرت صبح دن یامت نہ — حضرتِ مہدیؑ زبر لشکر اینہ
حضرتِ عیسیٰ گرنج گرہ زنار گارِ — کافرن کت نیرہ گاران کالھہ نہ یار
ہر جیرہ نیرہ از لشکر نبر — پتہ لشکر نیرہ گو ہنگاہ زبر

بناہر آسن سنن ودین مومن کل
قبلہ نشہ یلہ ساری ہیمہ ژل ہاہیں
جنگ دجال آسہ ودین آسہ اکہ سرس
سکہ ییہ سکس مومن آسہ آسرس راحت آسیں
آسہ فوجس فاصد ہمصن باپ نیچہ صحیح
لفہ نشہ تیمہ بنچہ ہمہ زوان سپیک پچھ ماکس
اسہ ینہ اسابن وان چابی ابنکن کافس
جنس عیسیٰ برکیہ پانہ نماز
حضرت عیسیٰ ازون وجہار
عمہ بنہ ریزک وارہ از روی پیشوا
ایمہ پتہ بیمہ بہ سار روی اوان دوا
حضرت عیسیٰ یہ یران واول لیب
آسہ دنیاہس منز آسہ لتہ زندہ
سوی چھو انسان یس چھو ونہ

۹

شیخ محی الدین اماماہ درحجاز	چھوی دِین بدابرہ دوہ پینی دراز
نمہ دوہہ آسِ نمازن کیاہ کرَد	وقتہ وقتہ الکہ سٹہ کرہ کفن یرَد
وانہ نے یم ارداہ شت وارہ بوز	وترچے تراوِت جدا باہوش روز
ادہ یم وانت رنش ہفتس تہ بوز	امرِ مولیٰ ان بجا غافل مہ روز
حضرت عیسیٰ و مہدیٔ کرہ سبر	بخشہ ہر محنت زدس امیدِ خیر
یم وچھن دجالہ شند محنت تہ غم	کالِ ڈیوکھن باہنیوس ہال کم
لسن کرن مالس تلافی وارہ پاٹھ	کینسہ دِن درجاتنی ہند وعدہ پاٹھ
حضرتِ عیسیٰ عجب حکماہ کرن	سوٗر مارن تہ چلیپا فوٹرن
کافرن زرج ہین تہ چھوک کفرک خرا	کاکھ تہ تکلیفاہ نہ جز دِین ہدا
روزہ کر کاکھ کافراہ اندر زمین	گرژھ نورانی مکان وہم مکین

ذکرِ وفاتِ حضرتِ امام محمد مہدی علیہ السلام

نہادہ کرظلم و فسادک کانہہ نہ مولن	حضرتِ مہدیؑ امام باقبول
آسہ نے ہر گرم طاعت آدمی	قور عبادت کرہ کرن ہرگز کمی
یاشسن ورہت تہ یا اٹھن نون	داو احسان آسہ مخلوقن دوان

فصل دربیانِ خروج یاجوج و ماجوج

تام وانتھ حکم
اس الو پیدا از پروردگار
اسے شاہ دوروندگار
کوفہ ینہ لوشک زورہ کن اندر زمان
کھس مسلمان ہت تہ طورس رشت امان
خلقہ کی سامانہ ہت آودوذ تہ سان
گژھن گوس کھسن ساری کھان
تامنھی یاجوج تہ ماجوج پیت
فوژن ستھو بال عالم زورہ لوہ کاھن
عالمس ویران کرن جر کوہ طور
گوزن کن زن ریہ مالوید آذر

یک قلم مارن تہ لوٗٹن آدمن
نوحہٕ شندی آسو یاقت اکہ نجو
چھک شمالسن جاے اقلیمو شمہ
شدت سردی موٗیو تت آب
تھد تہ بڈ چھک مشرق و مغربہٕ کوہ
کوہ و دریا ترن لیتن ہا ترٛت دوال
ازکت سلطان سکندر گوٚ تیار
تھد کوہن ہیو موٗٹ برابر شیٹ گز
آسو در عہدِ رسالت رخنہ لنش
آدمی کروانہ ہس آنث وہ زورہ
کھج گوٹج واتی بجیرہ طبر یہ
بلہ تو واتت وین پیتہ آب آسو
ناگراد ا چھوی سو طبرستا نکوی
یم چھ آدم خوار لوٗٹر مارہ مار
شہر تہ ناس ین وین کانہ ما تھاوہ

ترِ گنہ گے اتہ وچھتو لگِ کمن
یم چھ منسندِ نجیہ نہ کنہ کمن بجو
چھوک شمالس آب شورک شور و شر
نادہ ہنزوت گیٹرن نا یاب تت
نے کھسون نے ویشن آمت ستوہ
استہ آستہ چھی جنوبس کن لیوان
شمشتر و سوکھ دون کوہن ہنز استوار
یوہ فو ٹرک تہ برابر آسیہ ارتہ
ریچھ تہ انگشتِ شہادت وچھ ہس
فوٹرن ہیرن تتی فیرن ژولو پر
آسہ چھن سارِ وی دویم نامت ییہ
چوکمو ستہ دہ چھو ودمت آسنہ لوٗس
لبہ شت شت گروہ یا دہ دہ لکھو ی
ظلم وی لے ناموسی آسیکہ کاروبار
کان لاین آسمانس کیازہ تراو

وانہ کلہ تیہ سنگ تنگ ہیرہ ہت
دراگ برعیسیٰ بت یہ لوک ہت
سوی ہمیشہ زندہ زادہ لیس موٗدنہ
وٚن وین تم ہیرہ بن کاتھ رود نہ
یہ چھنہ غیرت وچھتچ فرصت ونگ
زنہ ازھتی کان یو فیرت انگ

ون کرن ساری دعا ہر طرف
حق تعالیٰ سوزہ یا جوج تلف
آت بیمارہ در عربی چھی تیہ دیان
جھک فرزندِ پیتی و گردن دیان
اک شباہ بترک گرٛھن ساری تتہ
دیہ عیسیٰ یار باون کرہ کیاہ
سوزہ جا سوساہ تمہ نیرت نیر
یم موٗت تہ فکہ گوت آکی تیر

بیہ پیغمبر و نکارہ تھاوسن
کڑہ اندرہ صتی سرا بین کران
جانور دا کھاوہ نین عصاد یان
زیٹھ چھک گردن بجنی ریب یان

حق تعالیٰ سوزرہ بٹنی مراوی
گنتی ملکن تیران حبرائن زراوی
اوہ بہ پیٹھ سکہ اری پایٹ بنیس ترنتر پیل
روزہ کہ سکاتھ جائی کاتھ لنبو نتھ
بیہ دیا لبہ اسنہ تھیو رودتھ لسبت
کھلہ اندرہ منکہ اک ناوبچ ان
دو دو پلیہ تھیو ناہدانکہ ناچ نیف
ہیکہ زن الکہ وین آزن وتھیم بیر
اکہ جیر تیر چرتھی الکہ رو یمبر

بعدِ راحت زنده گارن موُودِت	تم تہ وچہ ہن آسہ ہنسے رُودِت
روزہ کرکاہنہ غیر ایمان غیر خیر	بر ریاضت پر محبّت کاہنہ نہ وبر
یم ٹوپل آسہی نہ لوکن ژاپہ وَنِ	تم اِدا ترادِت خوشتا مدگر سین
دَنِ موجِ یاجوجنی تیر و کمان	کیتھ وَرِہ ہِنِ زالہ لنی کتِ مون منان
ست ورِہ نیرن بطاعت برکمال	استہ استہ بیہ ات حالس زوال
بیہ لفنا نیتاہ ظاہر گژھ	چھوی لُبشر گومُت امی سیتین لزہ
ژتجہ سال عمرِ عیسیٰ آسہ پوٗر	کردِیُی ساروی درین مدّت ظہوٗر
کرہ نیتھراده فرزندی زنس	تراده دنیا تھاده ناماہ تیوٗ بنیس

در بیانِ وفات حضرت عیسیٰ علیہ السلام

مرسلس کار رسالت گژھ پوٗر	نا ددربارک بیین ون ولہ پوٗر
کرہ عیسیٰؑ جانبِ عقبیٰ اسفر	کرہ قاصِد جانبِ معلیٰ گذر
تھہ تھہ حضرلس لنِش تراده ڈاف	جنّتہ الماوا چھو روضہ کرطواف
توہ پتہ ہنواه دُکھہ ازیمن	آسہ ظاہر دنیکن یمی یمن
ٹہندس کرالِش پوک فحطان ناد	پانہ اسند نادِ یُز جھجاه آو

فصل سیوم در بیان طلوع آفتاب از جانب مغرب

11

ستنن ور ہن ہنرہ ونہ چھوسن ناہ — رانہ زیچ حق تعالیٰ ونہ کیاہ

تا باین دم توبہ تہ ایمان قبول — نوہ پتہ چھونہ کیاہ دِمہ کتھ طول

داتہ کا حِس یات ازحکم آلہ — ببہ لوسِت کھیسہ پرالوی ہیوگاہ

ببہ دوہہ فوٹہ وِن کوہ صفا — لیس چھو کعبس از رہ مشرق بیا

بوتہ لگ آتس سبب لِن نیرہ کیاہ — جالوار اہ بر ونٹھ یو آمت نبا

فصل در بیانِ ظاہر شدن دابۃ الارض

اکہ در ملکِ یمن یکبار ذراو — دوبہ لیہ ٹنجسی منز ببہ آو

عامنی منز دوبہ فِرہ گیہ کربک — یم زہ تراوِت تریمہ لیہ ٹ گرٹھ بیک

دون لٹن ولِ عیب گو دوان پور دراو — دابۃ الارض آت یکمین پتہ آیہ ناو

ستنہ زنگہ شکل آتس کاسیہ کھر — آدمی تھو اونٹ کھر گردن چوگور

لیہ گاداہ ہیٹہ ہانگل تپہ روس — اَتھ کن واندر یہ خلقت کاسیہ اوس

آسیہ پرود چھ لِسن الہٰس کت عاسہ بنت — واج آت دو یمیں اہٰس کیت بوزکت

از سلیمان واج از موسیٰ عصا — پرزہ ناوی نیک و بد آتس جیا

فیرہ در ہر جا بجلدی کش رلش — نے پرندہ نے چرندہ واتہ لسن

عاصیں اہلِ ایمانس ڈکس — بکرہ رکھتہ واج گرد یتہ مشرکس

نورہ ہم سند فیرہ رولیس در زمان — گکہ پتس نیر کرہ لوکن بدگمان

کرٹھ نِہ مومن تہ کافر بعد از ین — دورہ کر پوشیدہ کینزراہ از جبین

گرٹھ غائب کا پیرزنہ موکلت — یکہ کس و ستہ از قضائی بدزلت

بیتر پیٹھ کھتوز مغرب آفتاب — دابۃ ارضن تہ کیاہ تن اضطراب

تتہ پیٹھ گرٹھ مدت تا یوگ — وہیہ پٹاہت ورہہ اما سار سوگ

دابۃ الارضس پتہ واورہ درزہ — از جنوب اما سو دِن لتی لیپرہ

بعض اہلِ ایمانن آگرٹھی زیر فلک — واوہ ستین پیرہ و دواہ از

کرہ جیرات ادہ دِت ساری قرآن — ادہ ناقص ادہ فاسق کردن

کیس قیامت بر سین پیرہ کھت — دوہ زادن چاپک و پیرا ریت

وِرہ دوہ کرہ بار یچ دن جبر — در جہاں ہم چیزہ چھکا اد

ادہ نیری از حبش یک زنیسہ چش — آتیہ نالب بیہ مملکت از پاپہ

کعبہ لوران بج تہ موقوف از جہان — نن لوت ادہ از زبان و دل قرآن

بیہ یلی پیر قیامت تہ جیب — قف تسلی تن لوت وان جا بجا

وِن ویرہ بیرن تنا تنا نترہ نہ چیر و
جگہیان تامت نِ قیامت وبرہ ودو

بابِ دوم ور احوالِ روزِ قیامت

سہ پنجاہ ۵ ہزار سالہ بات شم
روزِ جمعہ اسیہ عاشوار ام
یک لارن وفتہ لامین صبح دم
ارا سنی بابا گاہ بہ پیا گاہ بتی
چار وادین ہم ور اسب ورت دی
انز ہیب اسبابہ گروارن ہیں ر
ارز مشغول ار ہیں بہ سنن
ہت اکھاہ آسیکھاہ باہم دن
سو کھ موکھ تشہن ران بنن
بخدہ ون سبن ارکہ سیم بی بن
سنیر ویراہ سیم زرن مردوزن

شرمہ رستوی ونبہ پٹ زن خرنہ ہیوق
رفتہ رفتہ جہل و ظلم حاکمان
باگرن ظلم و تعدی پانہ دانِ
گام گے ویران بن قصبات گام
پس وبا و لوٹ پے در پے بن
شترلون کم یدکرن صہبت زیاد
امن وا ازرانی بنی تنامس اسٹھاہ
برسواری نِن گرک اسباب جوب
حملہ کرہ لارہ لوکن ہم چلن
آسِ ہم گیمت بن ملکن فرار
تا دوپہر از ہیبت آتش پکن
گیبہ گرمی آفتابس نار دراد
بیہ صبحس نار لارک تا بشام
بیہ لوکن یاد جای و جایگاہ
شہر شامی آسہ آباد از جہان

مردوزن صحبت کرن وجھبسہ جنوں
بر رعایا گرتہ ظاہر در جہان
آشنا بیگانہ نہ و پُرتہ زانِ
شہر گے قصبات وُنِ بوزو تمام
مَیل زر و گھرہ شہونک مردوزن
جہلہ سینت اللہ زاہ رُوزرکنہ یاد
بوز لارن تاجر و کاسب سپاہ
بعدِ مدت بیرہ نارہ از جنوب
وانہ ناوک شام تامت موکہ لِن
بِزہ ۳ نہ پانز ۵ عاجز گرتھن اونٹ سوار
اڈہ دوہہ بہہ آتش ہم تھکن
بیہ تامس باگ بینی جایہ زاو
ہم ہاوک وانہ ناوِک تا بشام
اڈہ غیرت گرتھہ غالب بارہ پیراہ
پنچ نزدیک قیامت ہم لِنشان

اڈہ پینہ در زمین پیم ر نز لاہ
گرہ نزاوت بیرہ صحراپرت اکھاہ
جانور وحشی ز ہیبت و شہ بیت
اڈ مس لنش کوہ و صحرا نزک دِن
بو نہ سیتن زمین ہر جایہ فتہ
دیہ دریا موج پچھ بیرہ نتہ
ہم بیتہ آب دریا بینہ نار
کوہ وون نہ بیکھ بناوک وادہ چار
الکھ گردہ بر وادہ ہر طرف
گرہ گو ٹھر و بتہ دنیا بے شرف
دمہ دمہ گرتہ دن تہز تہز نہ کہ یک
بز فنا نہ نارکن صد پارہ گگ
اک الکس پٹ لوک ہن ہر ما مرن
اڈہ نہرہ بیہ دن شیطان کرن

ځینی انسان جن ته پیدا کینه ته نه
جسم انسان یا گو ساروی ت
ډکه او چه لښ روږ س اک ه
ت دین پیچي نا دو ملک عرب
در حدیث امت عجب الذنب
دودوړن ته نار کینه تت کر کره
رد یزه لښ موجودي هن لیې مره
ت ملایک اکښو لښ چې رچيان
بیده گے ساري ئي اسيتخوان

ته پیدا کړه پیدا ایک بیک
اسمان ها و زمین ها و ملک
شیره بهڅ روزن نه اصلا په زمین
تکی هسته دانه هرگز در زمین
ره گلامه ته کړه ودریا کینه ته نه

ملک الموت بیه از حکمِ اِلٰه	کډه جان از قالبِ آن روسیاه
ملکن دبه حکم تهندس پا ولس	نار کیو گرز و تهبر ته هرڅ داولس
دادا انبیاه آدم من لگ نیت لښ	از غضب کو لښی ذِلس ته زو هنس

فصل در بیان فنائی عالم و نفخهٔ ثانیه

پوگه فوک آسي برابر شن زن	آسمان تا رک ملایک وسته پن
بیم مرن بالکل وټن اده فرش نیز	گو فنا سارُوی ته روزن ایڅه چیز
عرش و کرسي روزه ته لوح و قلم	نار و جنت لوگ ته ارواح هم
بیه روح بیجودي ته موکلن	از عذاب گور بیم کافر گلن
کینه دین بیم ایڅه در یکدم فنا	وعده موجب اک چپا سپین بنا
غیر ذاتِ حق تعالیٰ روزه نه	لمن الملک خبر کاښه بوزه نه
کنه دعوادار ملک کته شاه	کس چه وَلِ شاهي مسلّم کاښته چاه
پاتِ پالس دبه لوي الله چوس	واحد القهار یعنی بیه کړس
احدیت روزه ین یڅ کال تام	نه نشانه آسه کاښه ظاهر نه نام
کوت کلاه آسه سوی زانی به چال	در خبر کرا و آت کت ماه سال

زمین کوه سنبر ا وس بن
بنی لښ نیم مین ته نور دا وروس
زه چه برن اسم ته دام لبغ له دود
النکی له سولی دو باده اب نیتي
زه بروډ و هن نوی ټوټ ارنی
با بوم بو نیغه یا سا رن انه نجاو ونښتا
سیب نانیب ناسب کای بیجب
انیر بیس بیبیت او با مرنس بستی ب دیکه نیغوز دو
یه با به لخوا نو لیلی کت بیابکه و
بر تر می هیی بامسف رفیع ا ود ید زیاد

گوڈہ ستی زندہ جنت سیّد المرسلین

ادہ عیسیٰ ایبا ادہ لبدارینہ سمن نش سن

ادہ صدیق اکبر شہیدان صحابن سمن نش سن

تمہ پتہ لین نہ ادہ عامن تمن نش سن

ادہ فاسق ادہ پیارہ مؤمنن ادکاوہ نقبن مغیران

تمہ پتہ سیر کاکہ یارو دی حضرت جیب [illegible]

ژن نش تمن سن [illegible]

پیرو عیسیٰ نہ پتہ

یکن اپنتہ باجھا

اچھا سب سین ایبن

پنن پنن اُمّت وانے پچھان

صیبہ سن ادہ یاری کا چھیران

سنیہ کر دوچھ کاکہ اکہاہ شرکیہ بران

پتہ سیر زن مبلہ ستوی مردوران

15

جاوز یتھ آئی منز اڑن	اژہ ہر جانا نتھے پاٹھن بتن
لگد چھ پوگس تیت بیٹھک ایت روح	یمہ دی کن نیرہ لش لینے فتوح
ریہ ہاوزن نژن جسمن اڑن	اژہ ہر جانا نتھے پاٹھن بتن
تمہ فوکہ کی زورہ سیتین فیۂ خاک	کڈہ قبرو لنتہ مردن ذات پاک
پن ڈھتھ لارن تتوی بیہ اکہ ناد	اک از بیت المقدس تھاو باد
بیٹھ ناچھے صخرۃ اللہ کن الانز	حاجیو دپوا سہ ستی ین الانز
دون فوکن منز آسہ بت ژنجہ درہ	یُسہ پژہ کر موسی لش چھوینہ پریہ
تتھ ڈھن قبرولش تیتھ ماجد زاے	تن برہنہ ختنہ رستی ین زناپے
دار گوزنہ آسکنہ آسک ہوی سر	دندتہ ما آسن نہ آناہوش کر
دپو اڈیو قبرو وتھنتہ باکفن	مینئ کالس کفن پننہ چھنن
ستی روایت درسٹھاہ مشہور تر	گوڈہ یُسہ ون بوزون ساری خبر
نکنہ بڈتہ بڈ ڈھتھ پینوفت دد	ان نہ زیر آر آرہن وچھ کیاہ یہ گو
اتھ چھٹ تہ کھورہ چھٹ مغدہ رتن	کاکھنہ کرنا فضل رن ہیو سپینن

فصل در بیان سیر آمدن آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم از قبر شریف وجمیع خلائق

پیدہ در محشر یمن ویہ آفتاب

نکھو اک گزہ دور کتی سنہ اینہ تاب

کریکھوز عیبرہ نک از آسمان

بوزہ ناوک حق تہ ناوک بیرسان

گرمہ سیتین عرق تن جاری گزنک

پن اکی نیکی نہ بدکاری گزنک

ایبیاوان فامنن تہ عامن تہ صالحین

تمہ دی اوبن تہ عامن کھورین

گوڈاوان گزہ کوتھ کرتہ وچھ تہ ناو

علو موجب تہ کافر دارہ فتو

زن ژیش لاکم و پش نی ایس کن

در عذاب و در ادا کافر تمام

لوکہ مژکھن بو چھ سیتین بیدہ فنہ

ژیش چھی از و قتی کوشہ ناسہشت

ازرزا ما بکہ کر عرضاہ کرت
بے ادب سپنوس تتکو مالانج آم
پھوس موکلاونک عرضاہ کر بام
چھوم پہ تقصیراہ نبوت کیاہ ونہ
ز غضب چھو آسو نہ زاہ ابے
ز غضب است چھو مالک چھمنہ تلب
بخشنا ابہ وپہ نک فیرت جواب

موکلاون پانی کرچھوم کھورو برت
پیش ابراہیم گژھ تو یار چھوس
نتھ تو نے گلزار کرمت نار چھوس
گژھ لس نہ و پہ لس ودے خلیل
تسکہ دستوی راضی چھوی رب الجلیل
پیہ کرو نکہ مرسل ہند پیشوا
کر شفاعت موکلو نا از بلا

حوض آہن سارِنی پیغمبرن	کوزس سیتن برابر کرن
بیہ آہن غیبر گرمی بیہ کیت	تتذ کریکہ نہ زشت صورت بیت
درہہ سا سس آسہ رنج و درد و ہول	ست جماعژ شہلیس تل یوز قول
دررو ابت سایہ دارن ہنز کال	جنتیجہ آسن جماعژ سایہ دال

فصل در بیانِ طلبیدن شفاعت از پیغمبران علیہ السلام

لوک لاچارہ گژھت آسن پناہ	بڈ ببس کن لیٔ چھو آدم قبلہ گاہ
گژھ لس نہ و پہ لس اے بوالبشر	پانہ ٹھرنک پانہ چھی پاون تھپر
جنتس ژہی ژالونکنہ تہ بادے	ناو ساری چیز ساری ناوے
از شفاعت کرنہ سارن لانج او	حق تعالیٰ بخشناوت موکہ لاد
لورہ فریادِ ک چھوآنت بر غضب	برونہہ کرون نہ تہ کرہ کزراہ بھالو زبرب
چھوس بو تقصیری زہ کندم کھیہ آم	ہنہ آسوم تہ زِم مابیم ژام
چھو منہ تھو تھوِن گژھ رپیش نوح	مرسل اول کرونا کینہ فتوح
بت نہ و پہ لس یا نبی اللہ تو ہی	سوز نو خلقن تہ کرو ک آگہی
بندہ شاکر تو ہی کر ہو خطاب	رحم کرتو سالو دچھو اضطراب

فصل ... حضرت ابراہیم علیہ السلام

ساروی انگ ضیافژ اندہ وند — پوتلن ژنتہ تھاوتھن برکھ بند

قفل دروازس کرِت گے بہرِ سیر — دپوکھ ابراہیمؑ صاحبس ژنتہ نیر

تار کن کُن وچھتہ دپونک چھوُس بہار — اک وانِت گواپژاہ ماآس وار

تصلہ بوزدی دوہم یم پیلہ ورای — گندنے میدان خالی کرتھ جای

قفل موژرِت ژاونچانس حریف — اک کمھاہ ہت باز در دستِ شریف

پوتِن کن کرُنہ باہیبت خطاب — کونہ چھیوہ نعمت کھِون کم دن جواب

ژکھ سیتین ساری نک نک گرون — جز خدا اگر کینہ ہند پرداہ رون

بڈ پوتلُ تھاوُن تہ ژمنس نستہ کن — کمھ بگردن تھاوِنس ازبہرِ ظن

دراو فیرت تھوِنہ شیرت قفل در — گرہ گرژتھ ہیوٹ زن گو بیخبر

آئی کافرِ ژای تہ ژانس تمام — وچھکھ حالت دل دوک از غصہ تمام

کمھ سنا کرو پدھ نے لگِ اکِس — بیخبر بیدین کتو وانِت ژِکس

کینژ دی یس چھو ابراہیمؑ سوی — پوتلن بو بد ونی بے یم سوی

تس سو ایم کرِدن پٹ وتھ وار — درای اَمِس سیرس دیرس آس وار

گے تہ ابراہیمؑ انگ ور زمان — کیاہ سنا صورت ونیاون الامان

ژی کرِدت ماتم دپوک چھوناوچھان — سر حقیقت چھو تہ حسن چھوناچھان

بہ خدایہ چھیو تہ بر ور مترہمین
چھیو کدلہ پتہ پرد پھتول ہمتر پاشہ بلہ ونن
سنتہ چھیو میہم وچھیتن گرن ہوک بیچ
اتھ چھیوان راج کنھاوہ ورنہ ہم پیلہ شہ ور
چھیوی تہ ہیر ردو واد ہیرہ پیلہ شترہ ور
پیری نش ادہ ورژان گودرتم ژانس آر
سارہ فالون کورتن بتہ کنھاہ تم زنک ونن
پیھنی و ہیچ کرتھ ہیوہ تم رخصت دوک
بیہ تہ کرپوس لادن ہوک
سارہ ہیت بوژتہ کال
کہ مساوِ بہ ساوہ وانت بوژتہ
کس ہمس دانت بلا
پیش زناہ ہیرا وہ پیکار دیر ونکا
تس لولن اسوی بزورہ سن وصلاح
بدلکان

خداوندس ادہ ماریس تروارِدت
آشناوس راضی کرس دیارِدت
خصم مارن مدعی زانن ونف
آشناوس زن دوون ہمراہ اوف
بوزنات وانت خلیلن ماجرا
سر بیبرد اوخ پیون چون وچرا
وات ہرکارو بنکیہ گرتھ الغرض
بلک ہماورک زنہ پیہ ہوتلک ہیرا وون
ور زہ دانک ییس کونی زنہ
بوزہ فرماوک بوی چھ ہیرہ
کرت چھ زلانک پیرہ ہیرہ داتہ ہک
نبی ہوزک تہ ییشک ہیر جھک
بی کرکی نو سلیم ساریس ژہ تہ در
بہ چھیوم برگاہ بورژھی کلام چھیو ہیک

چهو منه طاقت ور شفاعت از خدا
زام ورځ ازدا آم ۱ ننکوی وُلام
بیانه الله گو قیطین پت قتل لام
نیځه کریچهوزاه ته کر السی بمت
از چهو قاهر قاهر ۱ ته قتسراه گوت
دیه نک ولول جواباه بیند رنگ
سانه باپت از شفاعت واره ننگ

پیش عیسیٰ وَن بیونا انبیا
ین منتن نش دیه نس کے اره یه کیت
رُوح چهوک روح الامین و [illegible] سیت
هند خوارق خالق کرسنے عطا
کر شفاعت اس چه ساری پر خطا
دهنه ته ازنیم قیامت موکه لاد
دیه نکم تهر حق تنُ واره دراو

مختصر ساره نبک غم گو دراز
پیو خلیل اندر دعا در نمازه

تِل حقن دیوار بکیاره از نظر
گونه ابراهیم یکدم بخبر

وانه ناوک گره ظالم آو ته
رایه بدهنت تریه فِره ژاد ته

بند کرهس الله کهور لگو زهرت دِیے
تو یه کرکِر لگو سو عبرت رتنے

پرت لٹی وتان آتوی تابوت
ساره صیبس کار معلیٰ گونه قوت

بیم کران آسس عاته سوی بلان
دپونه لوکن یه چهو جادو گر کلان

دلو لِی کد توّن وَنِ میانی گره
بخشس تورے الله کم ناجره

باسلامت پیش ابراهیم وارث
لگ حقیقت بادنے باہم زه بازث

توره دپوسس آپه وزانن رچهوم
یوره دپوسس کینه مه دین سادچهوم روی په

مِصر ترا وک وایت نشامش تت نسے
آتس تت نتوتام نیتوتامت لسے

فصل در بیان شفاعت نمودن آنحضرت صلّی اللّٰه علیه وآله وسلّم

دله احوالِ شفاعت بوز حال
ونه لوزی آسمته آسوم در خیال

پیش موسیٰ بله ین ساری سمت
لت نگرت آسکنه کت نیرک لِت

دبیس کرنے حقن تن تن کلام
بیه توراتاه لکهت ڈرنے تمام

[illegible]

وُنِ نوہی ترادِ ونکھوتہ کتھ گژھو
آئی فیرت حدہ نیرت روز برابات
توُرہ فرماوک رسولِ کائنات
بڈ شفاعت روز محنت حق چھو میانو
بتہٗ فران دربار کنٗ تہ آشکار
سارنی تھی وپہٗ تس گوُر لیش تکان
لوکنی تھی کھسہ حضرتؐ بر براق
تتہ لوکن یہ جایہ در نظر
تتہٗ متعامس سیّد الکونینؐ چاو
کرلس توصیف وتعریف وثنا
آنجنابسؐ ون تجلّی عین ذات
سجدہ ون یامت وچھن انوارِ حقؐ
سجدہ سی منز آسہ سروایہ رُشنؐ
یِی دیکپ تی بوزہ تی دمہ تی یزیک
توُلہٖ سر سروابہ در حمد وثنا

ضایہ گمیت بابہ والس کر پرٗ ژدَ
ہوکہ لاؤ وقربا ودِ ونِ چھو آت
آنٛ چھو سنا کام چھم یِ کیاہ چھ بات
کونہ کرنیرہ یہ حاجت منتہ زانو
حکم جبرئیلسؑ دیُ پروردگار
یتو پیاو ازپیادہ در بارس نکان
آسمانس کُن نیٖنس باطمطراق
کھچ تہ نورانی بازیب وفر
تتہٗ چھو کرمت حضرتن چھمو وناد
لوک ساری نیٖھوُنہ بوزک اکہ نا
نن گژھی ازعرش واعظم کنہ وات
نیرہ نک ست رت بیک دیدارِ حق
حکم سپنس یا محمدؐ کلہ تل
وُنِ شفاعت کونہ مانی چھنہ زِ ک
پتہ برونٹھ کینہ کرمت کرستا

19

یکنہ آیت در روایات رد گر
گرنہ کرسی وارہ پاٹھن چھوی ستم
روزہ پت از بیم حق سوی چھو پیم
بیہ آسی کرانہ بڑ با جاہ و مال
اکہ نہ آسی صاحب حسن و جمال
زُنہ زنانا ماہ نہ بیس اور سپاہیہ
ترد و بیس خیرات ہیہر حق دیہ

سایہ در محشر بتہ آسی بسر
یم ملایک حاملان عرش چھی
تم رٹ چھی زہ زہ زین رت کھوسی
چھنہ امرد سنس کاہ کیفیت
سگے تیار اسباب حق در سلطنت
ون زہن در پردہ گرد عرش پاک
پوگ بوزن بیہ جسمس ہوش اگ

نکھ دانت پرزہ نک حوال لول
سوی منزہ گو گرکھسی کرباوسی
گووہ کن ہند خونہ تم نزدیک جای
ین بیھے پاٹھن زہر ہر آسمان
اک اکس خونہ پدرٹن نیچ جای زیر
عضمت چھک تہ رٹن یم نکھ جای

در تجلی چھا سنا ملک الملوک
دو بہ اسمانک ملایک گرا یسی
رٹہ نے بر خاک از امر خدای
بن وست ساری ملایک بیگیان
تمہ پتہ عرشکن انوار فیر
کرہن استادہ چھی ساری بیاپے

فصل در بیان فرود آمدن عرش مجید در میدان محشر و تجلی باریتعالی

ادہ اسرافیل پوگس فوکہ دبہ
غیر موسیٰ تم چھو چھوت بار ہا
بس تجلی بخشتہ بر ہر عرشبس
اٹھہ زن تم حامل عرش آسہ نے
زیر سایہ جای دن فرقن ستن
شاہ عادل نہ جوان در بندگی
کر بیس کرہ ترد رہ از بیم خدا

ہر اکھاہ بیہوش کرک بوزت پیہ
از تجلی طورہ نستہ دیدار ہا
گنج عرش آسن زمین فرشس بیس
صخرہ اللہس نش عرشس نے
در حدیث آمت چھ سمت تھاو کن
بیہ بس جس مسجدی کن لار چھی
بازہ بار آسن براہ حق فدا

کلاہ سن نہ پا طنس بیس پردہ آسو
کریمہ الرسن بین فتح و دنن کھرہ کاسو
ادو می چھن وچھینت باکن وچھیب
کتہ کامہ نتہ حال لار امتن صوون
تبنت و دور زخ وچھین عرشنک بر
تن تجلی دا لشیمی الر جنیہ مصطفیٰ
[illegible]
[illegible]

رات دوہ نیک بد آسیو نان
منتظر روزِ وتہ بوزِ یو میانِ کت
کامہ توہنزہ آز ماوَو توہہ منز
پش لبیو خوبی پزس شکراہ کرِن
بیہ دِن حکماہ اینو جنت تہ نار
جنتس آرایشِ نعمت دِتھن
باہزادان ہیم حاضر نار تہ
زیچہ برہہ تہ رہہ پے در پے وتھان
اکس تیتہ وتھر زِن اونک قطار
پرہ دوزخ وارہ تسبیح خدا
لرزہ چانے آدمن قہرک اثر
شتنن پیغمبرن ہنزیم عمل
پرت اکھاہ احوال ڈیشت منز چھان
کلہ اسی آس آسی دوزخس
شتنن درسن ہنزی وَنہ نارہ تاو

پانہ بو بوزان تہ منشی لکھان
ازکہ دوہہ چھوتہ ظلماہ توہہ پٹ
تنجی واتیو مزور باہ چھنہ ژنز
بیہ کینہ لبہ گژھ لقمس ساہ لدِن
دو نہ ونِ تیھو بندہ دلیش آشکار
آتہ نے بروٹھ مسِ تکلیس چھن
رِکھیون نہ چون در نارِ دوزخ جارتہ
ہم برابر با محلہائی کلان
نیرہ وِن آوازِ تیند از کردگار
جنّ و انسان و تیلِ گارن غذا
سرِ زالو ہِن خلائق پن پھر
آئیہ کرمٹ تہ امرِ ژر ودل
ازکہ بایت کینہ نہ کرمت جان پن
درحدیث امت چھو آسن اچھہ نتش
واتہ بد بوئی ژرن تہ باد تھاو

کمہ منی اک زوناہ ناری اپیون
راتھنی میر چھنہ بہ ہنر زاہ ہنر چھیون
یپر زنوا اپیون انا منی
منبلا منی تی نقص و علت و منی
ہنر تہ نقصان اپیون بران و چھین گناہ
اپنس اپیون انہ یار منی بیون
کمہ منی بکن منی بیون اسر
بیون اپیون ادہ تیون دیان
دوزخ دیون اپیون انی

بایہ دَو دزکر مولی عیران
بیہ ازادی تہ جنگ کافران
حج نیتی دِتہ چھوس بو حاضر کیاہ بیان
ون زکوٰۃ الو گڈی حاضر زکوٰۃ
روزہ حاضر دِتھ دپی ناظر بنا
ون نمازن زیو دپن حاضر چھا
محشرس منز باگ تہ ساروی ون
عملن ہند مول در صورت اتن
داد تہ بیمار را تہ چھنہ بیہ
بیہ در ہر ذرہ اسم سایہ

نم گواہی ڈِن کرکی ٹھک تغناہ
نح کرم تہ توہسرہ تھورا حتاہ
نوزہ دپولنی نالہ آسوی اختیار
چاہین جاکراٗس کرمت ہرکارہ
ڈِن کرکی گویا ونونا ظلم چہاو
اُس تہ آیت دربلا چہ حال سالو
ساتی کرزاہ قدر زاہت نو کرہ
کرعرض بورت دلش سالنی ذرہ

ایتہ کن تہ ترم پتی کھورتہ اکھ
تائین ار کروت خود کرنے کتھ
سنگر ہی اسکش ھرون تگ طول
ڈِن شہادت تھاوہ کر کافر قبول
بورت وجھوٹ یہ اسک تم ڈن
کاتبن یع لکھن والی ائن

پیُس یِیُ حاضر دیئی سان آن زمان	حکم سپہ نک نیکئی جھوہ جان جان
اَت تِی روز وتہ بورزو جھویکار	بعدازان اسلام آئن رد بکار
دِیہ یارب جھوس بو حاضر راہ رسنت	دیہ پنس اَت روز از جھوی باز خواست
معنی داقرار کلمہ ییتہ آو	مطلب از اسلام بورت یاد تھاو

فصل دربیانِ پریدن نامہ ہای اَعمال

توہ پتہ حکم مبیلہ عَلکَن	وَفہ نادن نامہ ہائی مرد و زن
پرت اکس الھتس پینس کتاب	ڈلہ کرراہ یلہ اسند جھوس خطاب
مومن دِن روبرو جھپن الھتن	کھادرِن پٹ پیکنی دِن کافرن
پرہ شخص ازیک نظر ساری کتاب	حق تعالیٰ کرہ جلدی در حساب
وچھنہ حکمت مومن نہ مرتباہ	کافرن ظاہر گرٹھی حالِ تباہ
کافِرن توحید و شرک اول پُرہ رھن	کرنہ زاہ اسہ شرک انکارن ازن
دُن دنک الزام آئن سی زینن	یت پیھن شرک آس آنان مشرکین
آسماچ کھنڈتہ سی بت نل کئے	بوی کران ادہ رات دوہہ سایدی وتے
بیہ حضرت آدمس پیش بو نان	حال اولادان ملک آسس و نان

۲۲

عذر پرسوی اس ونت از کتہ کھو
پتہ ھی نہ مزاقی تنتیح
ڈِن گنہ ھی سرکہ رکبی ہرکر او
سکاتہ پرترورکس سرن ون جیھن
عذر گو نا کوئی سرن احکام ربانیِ
بیچاری ازان تر پتہ جھو وال سان

نورہ دیہ بکہ اوہ ہانیچ جھو نزوئی
نہ امانت ماند نادت راہ کرول
سکونہ بادر سکون اعذر سر نامہ رواہ
سیکہ اتین عذر سرکا کھ دانہ نا اوس ونزد او
کلہ غنی تع جیشتہ عد سکھ ھنس
سنہ نا ادن سو کوہ یئع ھنس
مہ پتہ حضرت نوح وتنع مسلم
نیھن بادو اپیر ایابل فرم

گذرے نوشت نہ ہنزاہ سال مہ ٩٥٠
زنگہ زنگہ ہیم کرہ موکہ کچھو
ننہ ننہ بدتہ رد فیرت و نوم
دپہ پلس زالونت کزراہ بوزنہ
حضرت نوحؑ دنی رب الجلیل
تم کرن عرضاہ الٰہی چھوم گواہ
عالمین صدہا یقنی حاضر انن
بیہ شاہد آنہ نے ہیم گے شہید
حضرت نوحؑ ہمین کیاہ کیاہ ونگ
تم دین بے شک چہ اش شاہد گواہ
پیشکے اسہ سوز نوحؑ قومس کنوی
کم چہ تت پانزاہ و دیہہ نہ آدرت ٥٠
تمہ تومک کافرے دپہ نک تلہ
سانو کر احوال دیٹھو پا کلام
دپہ حضرت بیان امت پڑدنان

توہہ منزہ ئی آسو قیل و قال مہ
کرمہ محنت ایرٹ کر کفرس کھڑو
ہیم کرن انکار بالکل قوم شوم
کافران پت کن کتھاہ کانھ رورنہ
پنہ لیس و نہ لیس تزہ ان شاہد دلیل
امت حضرت محمد مصطفیٰؐ
امتس منزہ آسہ ئی پرتی ونن
دپہ نک ونتو خیر دیدہ بدید
وعظ و توحید و رسالت کیاہ ونگ
بمہ آیہ چانہ سنیئن اے الٰہ
و نیہ سا سس وعظ تم لوکن دلونی
ییپ نہ نخن لوی ظالم اندر آب فیٹ
کنہ آسیو آسن اس لو منت بلہ
کنہ بوزو بزہ گواہی چھا تمام
تی و لوک ئی جبرئیل اسوم ونان

پیہ شھیر بانت تہ وارد و ہجنہ ھنن وہ
وڑن ازتہن ہمیرہ ہر کیاہ و فوراً بسر وہ
سنیئے ای کی پاہین سراسر ابن باب
وارہ وارہ سال وڑن پیش جنگ
حضرت نوحؑ سب پیہ ساتح پیشت
سیب جلیل اللہ عیسیٰ و عیسیٰ تنبیہ
حضرت سو وارہ وارہ والدہ میان وڑن
وارہ وارہ وارہ مقابلہ ہم اتران
امتین سنیئن تنھوی پیہ راہ
برن بنیئہ ہمیرہ ان کھاہ
قوم پیہ مغفرت ان سوار اصلاح کرنے
وڑن وڑن انبیاء اغوا پیہ
تبناہ الٰہیہ و دیکھ لیکم کسن سیو
راوورک وت

٢٣

ونمہ لد تومنتی سانو عذاب
سورنو دنیا بس وڑن و چھتو نواب
رُت و بچاہ لونہ مانو حکم چانو
لورتہ دپہ نک کونہ مانو پیدا ہو
عذر نا منظور حق کرنا ادا
رتس فرصت نوحؑ وڑ شو بانہ
سوی دنیا چھنہ وڑن سوزن و بیان
کافرن چھ وڑن زلت بد رُت
رُت زہ ایک پد نن کت
گناہ نامقبول کیاہ انک زہ پن
بوسہ کاماہ کرکھ زاہ ہم حشرا
ای لس لشتی ناشناس ارحم ما
حکم داتوک حق نہ کرواتوک نہ
تی تلکو و نوملک ستے ارتھوک پچھ

آدمسؔ اده بیہ فرمانِ خدا
عرض کرہ آدمؔ گرژهن کیت دوزخس
٩٩٠
رود نوشت ته ہمت ننو بہو ناره
حکم ہیسنی اده ہر عامل ہین
پن پش معبود گاری پرِت اکهاه
سوی ارواح شیاطین ہم گرژهن
نندره منزا چھ ناته یم آسِک کران
ننسی کُن ہُت پرست ازرای دلِ
یم مسیحسؔ زن دپن آسی خدا
اولیاءن بوبرستش تژه کران
آسه نک ہیرا ته تم تم یم رنگ
فی الحقیقت بیک شیطان دل نون
یم زِه آسن حاکم حکم قضا
اندرمی نسبت گواہی مادِ یک
دپه نک دِن ہیبنِ ہیبنِ منی بیو

حصّهٔ دوزخ شرد نشه کر خدا
حکم سینس ساسه منزه اک خلقس
بیه بیاه آدمسؔ منز بے شمار
اسِه لیش بورِنت نه منز دوری نین
آنه نی صورت پرستن دربگاه
لوٹ کرہمت بوبیو ہنیرن یرژهن
دنه لیشه وقتِ بیداری فِران
نستجاه زانِت گرژهن آخر جبل
یا ملک معبود آسِک ته انبیاء
یژه خدا بس شوبه دن آسن مران
جزو خدا معبود پیغمبر رِنک
بُت نهند لاگت نه شیطان اَن
پرزه نک آیامی آسیو خدا
دِن توے اقرار ناره سن کُن ننگ
یا سزا ته یا جزا یمه نی ہیو

تہ لیش اسک ننگه نک تربناه بدان
ماو نک آیاته اسک بکھ شراٹ
بعد توواتن پچھن بکھا اسه نار
نار نه بم پانی تک ازہ ہکنار
نیره کنن ہنده ہیت گردنا
یمی نیک ته مرغ دانی نچه نا
ایتر پاهس کهانه سیتن کهد ونک
قبر پالک دوزخس دارت دیگ
کینه پچھس پیٹھ واتھن پیٹھ دوزخس
ہن دوٗن نه فضلنی اِت دوزخس
ین ملائک قبرکی بُت کُن بنک
موی مرته کهور رِٹ دارت ونک
جمع گے کافر وچھن نار چ ووڈر
ناره کن بیدا تی منز السه مر

کھیر شیطان ناره نو ووشن اکیس
پانسی کُن پیٹ اکیس
ویه ناواه پھش سردار ان
کونه لارن ناه دربار ان
سیٹھاوه پیره مول لاوه نا
ویه چھوس ازحیله ناره پشت کھاوه نا
تش کنوی کالارن ناره وچھس
تو ہتو ہم ناپس بو چھیو سوه سرک
ہیبن ناوره ہیبن ہیبن جز ناه دیہ مر
ہیبن نش کبعقد ہیبن ہی ہنت ہیبا ری کا ہیت
عفله کا ہی ہنی ہی لاری ونا
سونه راکه چھینه اصلا ملا میان ہرانت
سنہ ہم ملا صی کینه ہو ہکاماه ازچھوانت

مثلاً اکس مشرکس اکس آکس دِ ہرن
وہمسادن اکس آکس ایہودی کافرس
بچہ چھوی تِنہ شرپھ تصارس قبطی ویلی
ناو آسیب تمن ... کلام ... الحمد ... اسعیر
... ییم حطمہ ... چھوی یا دیہ
... سعیر ... چھوی و سعیاہ
... ستھاہ ... چھوی ... مستھاہ
... بن ... نشان
... ہاویہ ... ستی وران

بلہ رسوائی نہ لو میدی وچھن	پانہ دانی لعن و طعنس پن پچھن
دپہ لوکر آئہ لاکن درگناہ	آئہ ژہانڈرِہ میانہ باپت لگہ نا
دوئہ دِن پرٛپ خیال آسہ محال	تِتہ کرِ بہ یتہ قاضی ذوالجلال
دوہنک قہرک ملایک تِنک	اعتقاد و بیتوکن ژہانڈ تِک
لیس عمل کیچھ آسہ لیس دِن تھو جزا	نیک نیکس تہ بدس دِن بد سزا
گرمی آتش ستہ درجہ کھسِت	دوزخس یہ نارہ خونہ خوش دِت
وبیبہ سا سستی چھِت بنیو مُت زنگ تار	قہرہ سیتن سرخ گو سالِ ہزار
اَدہ سینوی زمیبی سا سس سیاہ	از سوکر ہنوی چھُوی حد سیاہ ییت گوام

فصل در صفتِ جہنم و عذابِ کفار نعوذ باللہ منہا

دپو حدیثو مُت پوہہری چھی دوزخن	ہر اکیس یہ یہ ۱۲ ۱۲ مکانہ چھی لکھن
گودہ بکو طبقہ برائی عاصیان	ییم چھ با ایمان گیمت از جہان
بییم کافرن پایک ثواب	تسرک ہت آسِک سو گرمُت وچھ حساب
مثلاً یاری اکس پیغمبرس	با حمایت کھرہ سانی کرکھ لست
کافرن کیت تہ چھی ساری طبق	تو لنہ مطلب پرتہ دِنِ ری سبق

پیالک ... چھوی دوزخ سیاہ
... ستھلہ ...
پیالک چاہ یہ تِت دِن بیت الحزن
غم تہ غصہ داد ساری پرن
طینت الخبال چھوی چاہا ... دوزی
ناو تکوی جھنزتن ... صعود
پیالک کوہا ماون تت
یتی ژکس تن کافرن در نار رود
ہنگات ماران تہ لارت بن تر
ستنن درہمن سو دوانی تیر زیر
تہ طفن ادہ لتی چرینڈل ییو کرت
دریمان قعر دوزخ دِن بون

بیاک تالاباہ دپن چھی تت جہیم
آب تمکوی ہیہ بیش ہیٹھس وُٹھس
داتہ ون تلمس وٹھس بلہ لوز صاف
وُٹھ تہ زلونہ آس ساری زالہ تہ
ہٹونہ زالس تہ بنس چرآس تنگ
بیاک تالاباہ چھونتت عشاق ون
بیاک ناگاہ آسہ عنلین نادتت
نہ نی چاون تیخ آلود گی
تم مکانہ کافرن کیت زرِ عذاب
اسنہ ہنہ موہو حسرت وُچھے
تہ اپہ نک کنڈ زانہ نک تم زٹہ نک
تن عذاب آسن امی پاٹھن سٹاہ
پانہ وانی بیای دشمن خوش گرٹھن
دوبہ تاجہ گز موٹنک زتم کوہ وند
قدرہ موجب ان ہیٔ نان نہ جای

گرم کوتاہ چھوی ونے بوبر تہ بیم
دُٹھو ہونستہ لنستہ اچھ گرٹھ عیب لسگ
واتہ وٹھ ہنز دِت تا بناف
فہ ڈلس روہ باس بیس ہٹہ والہ تہ
آب وچھپہ نارہیو چھوی خیر منگ
کافرن ہندیل رت تت چھوی سمن
سرکشافت کافرن ہنز سیمہ ات
تنبہ کردچھ تنہ کالنہ آسود گی
زیٹھ تہ کھلِ بیم تنہائی خراب
فہ ڈ درہ تہ مارو کرتہ دم بنس بچھے
اَت نوِس مارنس پچھی ژر ربہ نک
داد تہ غم ناامیدی حسرناہ
اندرمن تمہ جسمہ موجب برگ ازن
منزلن زن پٹ ہن جای اندہ وند
سن ورنت گرٹھ تازہ ازامرِ خدای

ییٹھ تی نو نو عذاباہ ٹریپہ تہ
تا بنت بن کیاہ ہنہ لس ٹھپہ
سا عشق ست ہنٛہ گرٹھن ہر گاہ غم
تیاں اصلا کر گرٹھن ہر گاہ غم
گرزہ تہ بیہ مار بیہ رٹم ہت
وُستس اوہ بر ترین کھاف نیران
پچھنہ محنت وچھن ازحد کران
بیوت اُتو تامت وچھوک رنج و عذاب
تیوت ویٹھن از برائی نان وا ب
کچھنو منگن بو کیاہ ودنکھ درامت زنار
ارکھور اک تیر و تیخ و خار دار
سوزنہ یس ازآب گل امت چھوتہ
ریٛ سوزنہ اصل نار یس درامت چھوتہ
پچھ سینن پٛہ کھن تت ہوز رنگ
ترشک ونک آب تانہ خم گلہ رنگ

۲۶

تن ژرنوی ورنبک ہرا وہ سیمن چیک
ورن تیک ٹھپہ بن گرٹھن رعوراک
زِیعد من بک ہٹ گرٹھن بلہ بعض ساد
اندرمن ہنز گرٹھن بہ روزِ زارہ پاپہ
ایہ سینن ہنز کرن ازرن زارہ پاپہ
بالکن کن ون کرن سٹھل لیب چھپہ
وامن پٹ موعتل تہ ہو ناہبر بہبنک جواب
کونہ اوہ مرو نانہ پکیاہ سپیدون نوہبر اضطراب
زیب مرو ساسس براون ون کت تاآیہ
کھنو مرو ان تہ پکیاہ کیپن ورن گرن ون کران درامیس سوال
ویٹھ پچھ چھٹ پنس نعو ورہ ودو
وبیسہ سا کاس نو ون کران واپیہ
وتہ راحت ہنہ جان اسے دو

پتہ مسلمان مخشس منز آسہ ناصہ یا سان و باس منز آسہ ناخ
سوپن ناص ان آسہ ژہ قفارن
پانچن پانچن تہ پانچن یہ ژھفن
سنیہ زن سفس بنتہ سنہ آسہ ناخ
تہ جیٚشپن چھن ...

اکھ جہانم آسہ کرن نخوت
چھینس کنیت تلاب بپیاب ...

بُڈ مرو موکراو عذابو لِشہ واے
ژھ ہوپہ ون اصلاح نہ سینن کٔت نزراہ
اوہ فیران تہ دپن ساری ہیو
چھو کتابس صبر سی انجام کار
ون کران یم وینیہ ساسس دزوزی
بیلہ کرانگ کینہہ تہ کر بیلکھ جواب
برانت سور کٔت دپن اوہ پانہ وانِ
کونہ زنگہ موکہ لٔٹ اصلا چھو نہ
اکِہ جایہ آی ونِ کتو سنہ گژھن
کلہ کٔن اِستادہ تہ کھور ہیور کٔن
ہون زن کینہہ کینہہ گگر کینہہ واندرے
بچھ کرک کاماہ گبیک صورت بدل
لیس نکبر لو بلایک زانہ لسن
از ذلالت ہا گژھن تم پایمال

ساسہ وینیہ نیٚہ فرماوک خدا
چھو نہ نیرن زاہ تہ دورن شود کیاہ
صبرہ سینین نیرہ مطلب ژھ ہیو
صبر کر کراس گژھو نار سنگار
ذات پاکس یاد کر عاجزی
چھوک نیان اللہ کوی عذاب لسن اٹھ عذاب
عاجزی تہ ژھڈ برابر گیہ سانِ
جزو جہنم ین گژھن پیدا چھو نہ
بُت نارس کٔن زمحشر پتہ اثرن
در جہنم بُت بدل سلدین سُپُون
سرف کینہہ نیہ آسن ہاپتہ کاندرے
یم عمل بد کرمتس آئی ودل
ریہ قدر کرتھ محشر آنہ لسن
کافران ماروز محشر یتہ چھول

فصل در احوال بعضی مسلمانان کہ بغیر حساب در بہشت داخل شوند

یم تہ آسن خفتس کٔرتہ سے حساب
سارہ ون لبش زن کرت زن ...
پیہیم راتس نمازی لوی یہ ...
با حضور و با ادب آسی کران
نیٚتہ آسک نار ون سادات ناس
اوس بند زٹھنہ بدمعنی پدر اس

پس فصل ظلم آدمی بند از ادب
السنوف الناس ات جاعت چھوی لوز
شاد یا ناشاد در شکر الحمد
بلہ غافل از عبادت ایس زاہ
بلہ زاہ تہ شغل طاعت زانہ ...
نوہ پتہ رٹ جماعت آسہ ...
خفتس کنت زار بیت ماوت ہوی
بیحساب وبہ کتاب السن

اک جماعت یم چھ مانع در زکوٰۃ
اک جماعت یم چھ تارک در صلوٰۃ
اک جماعت یم امانت کینہ کھین
اک جماعت اسہ نیٔ پیمان شکن
اک جماعت اسہ نے رکھجہ پکھیہ
سانہ نہ ۵ آسہ نے چاپہ پتہ نش دیہ
کالہ نہ کرزاہ جایہ پتہ نش دیہ
اتہ ہر اُنت ز ۵ ہر سیعز سمرس
بیت سینن نھ ہر ہر دو ہر اکس
بیت جماعتن ۲ نہ ۳ نہ ۵ نہ چور اشن صفات
پانسی ہیو میلہ نک نہ کیھ دارت
ہر الکھاہ ازام تی ین ین بتن
ہن عذابا ہ تھوپزک تھتو تھاوکن
ییں زکوٰتس رٹ کری کرنس عذاب
دھراون تھزکی نش رٹن لجواب

ون مسلمانن ینن ہنو ہنو کھجہ
یم منافق بوی مسلمانن شریک
فرقہ فرقہ سارنی ہنو ہنو کڈن
اک جماعت آسہ نے اہلِ نماز
اک جماعت صاحب احسان شمن
اک جماعت اہلِ انصاف بے غلام
اک جماعت مردم صدق و صفا
اک جماعت زاہدان پاکدین
اک جماعت عام کالانعام زان
اک جماعت خونیان زشت کار
اک جماعت اپز یارن ہنز بنوی
اک جماعت یم چھ لوٹ تھنف دوان
اک جماعت یم بلہٖ چھی حق کران
لیمی سینن بیکجہ رشوہ خوار
اک جماعت یم تیمن مال کھین

صالحن ساری ذلالتہ از زجہ
بلِ اپز دعویٰ کرکنہ تمتہ بنیک
کیتو کرکیفنہ منز رودزن سیدان
اک جماعت روزہ داراہ پانیان
اک جماعت پایہ بڈ ذاکرین
اک جماعت چھے شہیدن ہنز نماز
اک جماعت عالمانِ باوفا
اک جماعت خاکساران زمین
اک جماعت حاکمان ظالمان
اک جماعت زانیان روزگار
اک جماعت ژور تہ اَکھتی کنوی
اک جماعت ماجہ مالین بخچہ وان
اک جماعت یم سرا یک گل بران
وچھ نتران سینت اشن خواردزار
بیہنی ہیو سکین یم کیتہ اہنِ

ترسہ آنہ لنس
وارن کایہ پیٹھ واپن آنہ لنس
[illegible]

[illegible]

ستدہ از منافق تجلی ا زخود تونت سعت
چھوک زہ بہ جتن پیزرہ یادون سوون ہمبہ
تنیہ منافق سر سجدہ ون بن ہنبہ
ہیرہ منافق ہن ز سختن ہا جتن نمناہ بیاب ازے
سجدہ ون ز ز جہنی پن وتعن عشق خمر ینبوا
ستمہ ادا بہن تجلی اتزہ برن در ہوا
سوی تجلی کھار خدا بہشت ایمان

زورہ پا کھن ہم چھ جاسوسی کران
فاسقن کینژن رٹن کھنگن تلی
آمہ دِ قنہ حق تعالیٰ اتھ گرِ ھ
یمہ فرنک بمہ دینک آسہ نے
ٹمنی فرمادہ حضرت ذاتِ پاک
ہم دِ پن تم گے بہن معبود ہت
آسیہ ہر گاہ نیہ دِ نِ معبود سالو
ادرہ فرمادِک بوئی معبود چھوس
پیرزہ نادن گرتی نت صورتس
دیہ پس آسیہ از خدا منگو پاہ
سیہ تک ازبارگاہ حق خطاب
دیہ پس نا ہے آسیہ کیاہ مقدور آسو
دیہ تک پس دِ چھ پس کیا گے نشان
ہم دِ پن سادی چھ دیہ سار دی شنا
گو تجلی نام مشہور از نظر

شفیتہ گالیت آسہ تک زی کن بران
مو کلی تیو تا بن محشر بالکلی
ہم مسلمان آنہ آمن پیٹھ پیزرہ
منفلا محشر ز بیہنک آسہ سے
لوک گے تہ کیا دِ بنہ چھوہ شر مناک
آیس ہمتن ز الونہ ہشتری کیاہ چھوت
کو تہ جایہ تہ کو تہ لار دِ حکم مالو
ٹھر اوہ مو کن بوئی موجود چھوس
یا تجلی کتہ رانہ پورس
چھوتہ تیہو معبود سالو آن ون چھ کیاہ
چھوہ زاہ دِ چھوت سونہ دِ نتو جواب
تنہو منزہ کیتھو چھوت منظور آسو
تمہ سیتن پیرزہ نیوت از پے نشان
کیاہ سناہ آسیہ دیہ بنوان سوالی چھونا
بیزہ نن حق نامت تجلی دِ گر

پیو وریان خص بہشت ایمان
رو ہین دی خص منشر نیو
و دیبان جنت و عکس لس عید
نسن آتن نفس و ازشاہ
ہیرنیہ پیتن آتگاہ دیناہ
سمہ کہ ستن الدیت

اہل ایمان زہ زہ مشغلہ
نو نہ کن اک اک دِ چھن باو لولہ
نوتہ کم قسدرن بی اک دریمہ تہ
کمترن کمترنی تہ تیزنہ تہ نجمنت
نا فقن نور اہ دسے گور کیتہ
نشیخر اخاہ بن تہ لارن جنتن
بدن سیتن ہوتت دریرہ وال
رد نکہ کن اک اک دِ چھن کن بال بال
کر ہس سیتن بس اک دن آسہ
نافقن نجہ ازنن گاہ
گزنہ بکہ چھتہ ون پالیس پتہ
پس منافق آسہ ہنے بیہ نو رتہ
دوکہ بسندی نورہ بیہ جوزتہ

کمہ رنگہ ظاہر و باطن ادب
دارہ پالت نظہ والت پیش ریتہ
سارہ عمرہ نفل دن کیتا کہت
فرض ہے راوی تمی دِک ہن بہت
سنتن نفلن دسی نظہ فرض اک
پانہ زانک بیہ آنک کاٹھ تہ شک
ثلت نمازہ صورت آدم دسے
ایسہ سے از کرمرن ار ما دسے
ایسہ سے اور اوتہ اذ کارہ سان
خاصہ آیسس بھن دموت جان جان
پوشہ نا یعنی ایسہ تہ نقصان لتن
رنگہ رنگہ ایسہ گومت صوبہ ستی
روزہ وچھ تنک دن بان دستور تہ
چیبونہ صورت چھکی تہ یوریمن رنہ

بر کنارِ نار وانن بیقرار	کینہہ چھہ بیعزت تہ کینژن لارہ نار

فصل در بیان پُلِ صراط

کدلاہ اک دور حش ہتھر پیٹھ چھن
تیز کرنل ہوی زایل نت دچھن

تیرہ گی وارہ تہ زن گٹ رات تہ
وَن امی پٹھ کین ہکن کیاہ بات تہ

حکم سپہ نک جنتس آ ریپٹ تریو
اد جنت نیرتہ ہمت کریو

پندہ ہن ساسن چھ ورہن ہنزہ دت
جزو عمل کرتھ ہر ساتھاہ چھنہ وت

ہتھ بھس اک ہن کدلیچ پانژ ساس
پانژ بیدنہ پانژ وسنک ہوشہ اد

ہی چھو دنہ بعضی روایات آمتوی
ذاتِ پاکی لیکھہ در محشر ستوی

تمہ موجب کدلہ پٹھ سارِی ترن
کینہہ قدم تھاو نتہ پن کرتھی ژرن

دچھنہ سی کینژ روایت کیژ کرِ
کدلسی پیٹھ بجہ آسن ست ودر

کھجہ آسن انتہ رستہ تت میمن
پتہ بر وشنہ لوک رٹت ماتن

آیہ نت مید النبی اندر تہ کرو
جایہ جایہ آیہ پرژہ گاراہ تکہ

جای اول از نمازہ آسن پرژھن
بیہ یم آسن عبادات بدل

مثلِ روزہ مثلِ اذکار و دعا
کم نمازہ راوہ کم کرتھم ادا

پرستش میران دیگر از زکوۃ
فرِ عبادت بلی مالی ستھ وات
نا پنی سی سیفن نہ کارن یی کرن
سایہ پنی ... سپیس سن راوہ رن
بیک وید ار کرو دن حج و جہاد
مالی و بانی چھو ون ... ابد
[illegible]

آن برابر آن برابر وار ماہ

وچھتہ حق کا ماہ بیرکی سی بے ریا

حکایت بموجب حسب زینت

بیبہ ہنسراں ابری بتواہ اپنے

نین کامن و دیتی ربزن تو اغنم

بیبرتین کودہ ریکیں ریسن نیکی و

امعہ برابر بنکین ٹینیب ابراہیم

سدرہ نیتی اسیم نے بنی دل اچھپ

بیبہ از حرص و علوم واز نیات
از حقوقِ خلق صحرائی دِگر
پختہ گو یامت بہر میدانِ حساب
از کفاراتِ عمل یا چہ دِنک
ظالمن بندو از مکافاتِ درست
ہر کونگ ہر کنیسہ گو کاغذ تیار
دنیہ واژان گو موافق با حساب
ظالمن دِن حقِ مظلومان ہنے
ھنگ لش رعذیہ دِن کانہ نیکیاہ
ہم لوتن تہ ہم گبن تزر کھتوکھ یار
حق تعالیٰ رحمچو نظرِ وچھک
بدنی کامِن بنک تبدیل دلفق
چیبن بنی ظالم ہمسں کن دلو بیس
کینہ کران ہمت تہ اتس بدِ کمگ
نیکیہ بر مفضلِ خدا نھادِنت دِنک

نیتو رژ ہر عمل چھے با ثبات
آسہ ٹپرسشش مہ کرا صلا بگرہ
در عمل شر ر چھن وچھن اندر کتاب
کینسہ احسان و دعا حاصل پہنگ
آسِ لیس ثابت سیمنوت ار نخنت
دیہ نک بشیک دِیو دِل کدلہ تار
برونیھ میلن یا گنہ نہ یا ثواب
نیکیہ امسنز لش لوزت وچھے
دِل گنہ بمیند لدان لش بینت ہوباہ
موکہ لن ہم ہم وچھن نژ کال نار
دلچین کامِن تہ ایمانش رچھک
گودہ نفلن بتہ فرضن کرنہ عقق
امیہ رسنن چھوسنہ کنشواہ کیاہ ویس
دِن عمل مختاجنی ستی بے بدل
نمہ فضلگ حصہ دِن زر زر دِنک

نمہ ستین مولیہ کوحلیں حیص و قیحہ تر نس

بیبہ بکلیں اشن غریص ویب کیں کہ

لکو ارکی بابیت اکی چھیں بکیب

دو سیمنی لبین اکی چھیں یار سی نکانا

ہیرس منز نہ

اڈو کیس دیرسا نہ گرھ ان اکی ثواب

جتی لیسنک تہ موکرلک از عذاب

بیرہ تہ دِن فیرہ ہر جا چانو فقیر

یار سی مقدار سی دیہ دستگیر

برانت ہنت اکی تہ اک نیکی دِ

منتہا ہ طفاوت غلامس مولِ نتم

کوکھ دیبنسہ کوکھ بیس نہ نعمت

بابو دیبس تہ دیبس دِن کیاہ کھاہ

ذرہ نیش فقط اکی می چھم اکی

غیر فضلِ حق تعالیٰ کتو پرچھ

گرتھ موکھی رزی ست یباو بر فضلِ حق

بخشوے رزی دِن مستہ قرضے ورق

منتش چل مبلک بخشنک ذاتِ پاک

دوتو دی ارزن ہنتش بکہ نہ کاک

سوڙهو ڏين تنهن کي پُٺ ڏيهه بيت اخروي سنده چ
ديهه نڪ مرڪاره نو ليو داره پارٽ
يه ناگوير نڪر گو کياره ڪارٽ
تو لنس نه گب گرهت نامه رزين
دريه طومار رو قرلس فضل بين
تت دمس منزلاني جنت گرته
دچهته ڪوتاه طول دفو هي آته رزه

پاره ڪاغذ پر بيت ڪن گويه ذم
ياالهي ڪرڪن هت ڪرم
تابن عاجز عرض ڪئادي پيش ذات
ڪره لنس ته وچهلن پنج اڪ برات
ساورق تو ابه بنش چهس نيڪياه
نو کهو مو ڪهيه ناداه از اکه

موکه لن يجبا برادر ڏونه ڏي	در جن گرهه نے برابر دونه ڏي

در ذکرِ اعمالِ صالحه که بميزان گران آيد

ڏِن بين چيزن گرن ڪيا تي ڏني	عملن طومار ڪرت تو لنے
بعينه قربانِ يا تمڪورت بابيو	يمه سيتن نيرو در دربار گو
بيه بول نه لدگورن هنز درجهان	نته چهو آبِ طهارت تهاو ياد
نهندس مرلس ينم صبراه ڪرن	نته چهے نيڪي تي بم نِڪ مرن
وچهته ڏن نيڪي امس ڪيراه زري	لدنے سارن بمين هنز ترڪري
کهل نه گيو طومار تنت ڪرلس مڪان	بڏ نته کهج ز حمد داليس آسه زان
پرتهر ته برمهر زهه آسيه عملن ته ڏه گين	نته ايزاه جاي اندر دل لين

فصل در بيانِ ميزان

آسيه گرمت اکه ڪم اک هت بدي	در حديث آمت چهو اک زن از خودي
چهس ز مشرق تا بمغرب زيٹ نه	چهين بمي طومار اک نم ڏيٹ نه
نيڪين پينه ين حساباه بوزنه	موڪه لن پاياه وچهن لنش رُوزِنه

ايه ڪهک سمو يه يُن چهو مرخض
پيچ ڪرلنت ميزان عاملن چهو اختلاف
ڏن ميزان ڪهاه و تو چهاف
چهاڪي ڪنه پاچهن ڪدل پاچهي ڪهاه
پاتهم پاچهن ڪس ڪنهاه
وتمهه ڏن چهي صحيح نفر پاڪهن تنهه
المواز بين ڏن چهي نفي نقر
ڪرن چهي صحيح

فصل در بيانِ فاطمه زهرا عليها السلام فرزندان حضرت جبريل

لۄلہٕ دیتِکھ بۄزِ ہمہ کٲنسہٕ نوٚ نہٕ ژھۄٚپِہ
سٲنہٕ گژھن پھیرن ژٕ لگہٕ وسہٕ ہووہ جوابن
تیم نہٕ بچٕ پھیرِ وُٹھِ سنبل ساہ رٕنت وُنیٚہ
نزہٕ واپھ بسنہٕ کیٚ کتہٕ ژٕ بوزِ یتہٕ
نوٚرہٕ دینٕہٕ تھم نہٕ بوزِ سان وچھہ اکھ جان
پاکہٕ نۄ نہٕ بۄزِ نِ گژھن آسن بہٕ وچھ
اسہٕ کنیہٕ ہو وارہٕ وچھنس تھو ژٕ گیہ
گژھ ازن بند وارہٕ اسہٕ کیاہ لگہٕ
کٲژن ہیہ بالن بند اسہٕ دہ اکھ
انزہٕ گژھ یارن تہٕ شفیع
پانن راتھ یارہٕ بہٕ کٲہ ولکن کسن
ژھن کرن پانہٕ سۄ ہداہ پیرن پتہٕ
نیوٚ تیہ تیہ ووٚن

اچھ وٹھو خلقو چھ درامژ فاطمہؓ	کدلہ پٹھ ترنہ چھ آمژ فاطمہؓ
اک جماعت تِمہ زنن گیہ وُزِ ملاہ	تُنڈوا واہ بیاک از فضل آلہ
بیاک زنن محنت کرت لم لم یکان	وچھنہ ہُم کم گے مُنن کیاہ گودکان
نارہ اندرہ ریچھ ٹُلرہ سر گڈن	کینسہ کھن تہ کینسہ نم راپن بدن
کینہ سلامت روز نے ٹُلرونِ	بخش یا اللہ پناہا یم کرِ شہ
بوز سہ کنیشن لِمت نار س ژھن	تِمنی منز آسہ کیاہ حسرت بنن

۳۳

در بیانِ حاضر آمدنِ آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بر پُلِ صراط

وِنِ یوحق راورکھ تِمنی اتِن	یہندی اتھ سیت تم درنار بن
اتھ رلو کرلنس درودہ ہوشہ روز	رژہ کامہ تہ یا نمازہ تہ روزہ بون
ٹھرو بنن خیرات نارس ٹھور تہ	گورِ بنن قربان ٹِک نِن زورہ تہ
بیمہ سیٖنن کینسہ آلو فورہ بگر	دیپہ پیغمبر بہ اُمت وارہ تر
ربِ سلم گو سلامت تھاو تِک	ریچھ دینو نار نتہ حضن ہاد تِک
بلہ کدس پتہ کھسن یم پرژھ والِ	ہُم منافق وندہ ڈلِ تہ گژھ گالِ
کرک وِنک یارہ وہنا اک روز نو	گاشہ تھندی اس تہ یکو بوز نو

ہُم مسلمان ونہٕ بوی لم لم یکان
ہُم دِین یم وُز ملاہ زن گے یکان
ہُم رمت بو آسہ کدلاہ دور حسن
تیز زاول ونہ وازن جنتس
اسی ای ونہ اسہ کو نہ دیٹ
پینہ بن ساسن دیپا کھی اسہ زیٹ
یم سلامت وِن زن میلن ہمن
بخش داو ریچھ سمن
ہُم نہ آو واتِت لپارہ پوارہ نِک
ہُم تہ واتِت بیت سیتی لارہ نِک
گاوہ بلہ اسکہ بہ بنا روزہ کر
بارہن بخشی تہ حرمت یا ہم کر

فصل در دخول جنت و خلاصی
یافتن گنہگاران بہ شفاعت
آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

ماده نک نه کډه نک از نار سخت
داره وچهتو بیم چهکناه نیک بخت
کستتن پټ دن شهیدن والګذار
حافظن بخښن دهن پټ اختیار
تهو مرتبه ابیاون عالمن
تهتو هتن ساکن لهجن هندون لمن
ماده نکیږم ملایک ډانګه دیت
ازتهیم عاصین آتن کړت
انتهیم کډه موکه لین تم اهل بیت
ناهلتن سارن خوته چهم اهلبیت
پر شفاعت وایه انجام خدا
بروبهخی بیبو وچهته انعام از خدا
ډشکه فن ولیس آیه ایمان سوته دراد
امتن حضرت تریم جهت سیماد

حضرتِ پیغمبرؐ برحق تړی
ښتس زانک یمن نانِک پنن
خلقه سیتن شهه لاوِک ډسه تام
مختصرون اینت آسَن جنتی
لوزه حضرتؐ ساسه بد دربار پے
رحمۃً للعالمین غمگین گرهن
یاالٰهی میاین امتت کر خلاص
تیهه آنوک سجده در محشر بجا
ازتهے پاڅن کرن ژرو زاره پار
ډشکه فن ولیس آیه ایمانک اکهِ
ات حمایرِ چهے تورے کبرِی وپان
اده ژانن داره ساری انبیاؑ
پن وشنن هت رسولؐ باصفا
برکتِ ناز فرناوِک رسولؐ
تاڅهه یم ناریں لِگیوتم نادِ توم

دستِ پاکو ختنک بر موترِ ی
پرت اکس پرژهم هنس گوشت ون
گوتکس منز بهه ناوِک باسلام
آیه ژورم حقه اسند امتی
از گنه گاران امتت خوار گے
التجاهن ون کرن تت بیت ژهن
هبه گو سے مٹه چهنا عام و خاص
باادب ست رِت عجب حمد و ثنا
حکم سپنک موکه لاوک اهلِ نار
سوته کهارون کنه لگو ناریں اکهِ
تهیو شفاعت کس کری تهیو کسن چهوجلن
موکه لاوِت امتن بے انتها
سیت هت امتِ محمدؐ مصطفیٰؐ
دوستو باپن گمت ماچهیو ملول
تم ملایک کډه نک توره بادِ توم

پیر بدو تهو اجتی ہم چوریم حضرت
وان ارزمنه الله اسکتن ساروی غضب
امته رحمهٔ للعالمین ام
ریشس ازجا بچهوند نبین
سره پیت ړو دوبت وناروا
عرض کره نیک ربد حضرت ساسه
ریر ومیر ازجاب پهن کران همه
اده سری پاپش ناخی اسبیار انی تهمهر
استهه کردون لیب پاپهن کری ادوه اینبان
مند ټهنتی ټهه اوډيادن ټن خطاب
بادوم ازتوک یم اسپوزه وا
ڼی کران تم یتیمران ساسه

پٹنہ وتہ از رو دیلو اسی ستشن ینہ
انے چوڑ وان ٹھرا ایہو کرست یکیویتش
عیران حق بیہ وان نامت انسٹرتھ چھایدویش
ننیسر ولوجیدس نثتہ ینہ بیبی دچھیرہ منثم
ورنی کران اوہ مسترک ستنرک ہم
باموجہ اسکران بدریث جوددن فلاس
لیب پانیہ قدرت پالہ ہوی کا گوار نماس
کسرہ بتک پانرہ ساس ونبیسہ دوہ ٹوی
لیب پانرہ عیسٰن ودلوی
موکہ لن عیسٰن سیاہ
بہمکی موکہ لن سرسن سیاہ
اندہ ثمرہ ہرکیت سرسن کھاہ
موکہ لن التیہ ان سرسن کھاہ
انکہ سن التبہ نت دیان انڈرا یکیبات
اک کوللاہ ھی بدروازہ جنیت بجارت
تموی

35

امیہ برونٹھ لوہی ترہیم حصہ امتی
امیہ بتہ بیہ گرہ نلے پرزتھہ گار
بیہ بوزن آنِ فاسق چھہ بند
حکم سپہ نک سوتہ کڈتون اے حبیب
نتہ لیس ایمان ارسی امیہ کم
پس بیتھے پاٹھن بیندیم آسہ نے
امیہ ویزہ گرشھ ونِ امت دوگن
اوہ موکہ لن اہلِ توحید از سقر
بیسہ آسن کینسہ سیت اذہبران
پرانہ چھیک انکار کرمت کینسہ تہ
عرض ہیندوی ساو حضرت تھاونے
چھی نہ یم ازموکہ لاون ونِ زہ تام
یم گرشھن بیچا اتی فرماونک
گرشھ نامت دوزخ منز باگ نیاوی
دپہ نک مشرک لو ہے آسیو دپان

ونِ چھہ اڈِ اڈ لوک اسِند حقتی
در جہنم بیہ ماگیہ کینسہ "تارِ
تی کرن ہی آدِ بوزت اندہ وند
ذرّہ ایمان لیس آسی لفیب
سوتہ کڈتون از جہنم چھوشنہ غم
نارہ نِش کڈتھن سٹھاہ سرگس نے
اک چھیاہ ساری بین سینن لگن
اک جماتھاہ کمہ خوتہ کم مگر
بمہ ذاتن کینسہ از پیغمبران
کینسہ بیغا باہ نہ ولیوت وینیسہ تہ
بڈہ سرکارہ تتھ قدر ماونے
گو شفاعت چانو ونِ نامت تمام
اہلِ توحیدن کڈ واین یک بیک
مشرکن نہ اہلِ توحیدن بیاوی
کُن خدانہ کُن خدائی بوشریان

سران نت منز دپہ نک کرتو تھکان
یم گرشھن ویلول کرن تہ اندہ سران
گگے تروتارہ ننک اندر بہشت
گردین پٹ نا بت کرو ہن دانمازرشت
تو ارشت وٹیہ دوزخی روزک لقب
بعد مدت عرض تھاون پیش رب
یا الٰہی موکہ لاوت نارہ نش
موکہ لاوک ناوہ طعنکہ نارہ نش
تفض و رحمت وچھ لشانہ ونِ زلک
اندرہ بیرہ رحمت مولیٰ ورلک

ذکر تحفہ کہ بعد از تمامی مردمان
16 اہل بہشت شود

بنشتہ گرہ لنس بس رحم کرو گنہگار
پیش کرن تہ تتی کرن کیاہ چھوی بکار
فکرہ کرِ کریم بحث طرفیرہ لنس
پہ پنس کر طمع منت تا بحال
مکہ ورا راہ ٹی ولنس بےگفت گو
بہ ساری وِن تتی نیرہ لنس
وِن ورنے دہ چند پاسہ وبال
رحم کرہ لنس بیہ یا چھوی آرزو
ٹی دپس ہنزہ تہ لنس دیاہٹ
ن اُگز ہمس رن آسنا چھوی درصاح
چھوک زہ رب العالمین شو بیا مزاج
یا دلس اندر خطر زاہ یو ہٹ
پہ چھوا دے اجنتی تھو چھوس بلال
کیاہ تتی بخش دہ یم اسن کلان

۳۶

فصل در بیان گفتگو

نمودن تشبیان یادو زنجیان

بہشتنس ہا رنس مولہ لیت اژہ
برکنا ربار اکس شخصس کڈن
کرِک نو لی یارب وچھ ہا بور کن
دیہ یارب عرض ہی لوزک ہنگہ
دیہ پنس تھو فرہ نظر کرہ اُدر کن
گُل دنیا سایہ دار و خوش ہوا
چھے زہ رحمت ہون کلس یل ان
عہد ہت تنوا تھے کرِ کیاہ تلے
گرتھ تہ اما عہد زی چھوک فوڑان
یُی کران وانی برابر نا بدر
رونق جنت وچھت گرتھ سفیرا
اے خدا رخصت دتم اندر اژہ
اژہ رخصت ہت تہ اما درخیال
عاجزی کرہ وژہ کرِ بیتہ یا آلہ
اوژہ دیہ پنس جا یہ چھمنہ کینہ کمی

سارہ نی پنہ تھاو کت و ینو بوزہ
بہہ ہاوت وچھ راحت در بدن
عہد منگہ لنس بیہ یا چھوی کینہ منگن
فرہ ہا تھو بور کت کینہ کر منگہ
خبتس نکہ وچھ یا غاہ نور کن
نولہ کرِ کیاہ آدمی ہنس اے خدا
بیہ کینہ ہنگے نہ ات رخصت دِتم
ہنت کلیس تل گرتہ ہا دپس بلے
دِیہ لو کرہ عہد یا رب الامان
وِن بہشتنس کن بیس یا گہ نظر
حدہ نیرت کرہ دالس زارہ یار
تھف تلی ادہ منگہ لنس یا لکل ژرہ
گرتھ لنس جنت چھو لوکو مال مال
وِن دپیا ہتم جای چھمنہ کرہ کیاہ
دیہ یارب زی کران چھوک کھتھ می

پیچن ہے جنبنن ماہرن یمن
بنبن پیدن پنبن جا بادہ
ہنر ہکنہ پہ چھبنبن استریک گران
پیچن ترا دیا یادہ یم اپیک لڈان
ہنرپنک تران یہ دن اپیک گیاہ بنوک
دیکن سرخبن بتھن اپیک اپدک یادہ سپک
سرہ کتہ ہزنبن پیسن منبی ورسیک ساروی مانک
سرپنابہ ہزینتنبن عدنی تنوبد بنبن جمپیہ بنبن ورسلو تولک
حف نقانی عدبی بینبن تمنبہ پابدنہ پوسپلو پسپزہ
ورن حف بینبن تینبن برنہ ولتہ پنبکو اتیک
تیپ ریپ پرنپ بنبن بیبن سوری تشتہ یلمانک

صاحباہ اکہ اک زونا اہلِ نار
بوزہ ہنگیس ترشیہ داماہ بنیہ نا
بوزہ فریادِ ہس ژہ چھے نعمتہ حرام
دیہ نک پرِ یار لیں وعدہ کراو
اسیہ تم پرِ درای ہم وعدہ کران
دِلِ پیشیانی تلو انرِ لشخند
ین بہشتی ہس رزن جاین قرار
تلکن بادن ژہ کینہ چھونہ راحتاہ
دیہ نک تم پرت اکس پنتی عمل
تم دین لتوہ عرض کرلو یا خدا
چھی وپان اسی آسی دردنیا کران
بوی عیالن آسہ تھے زینت رچھان
ژہ ہوس بدشند آسی آسو غلام
دِلِ چھ اشید اے خدائی بے نیاز
ملکن دِن حکم تم آنیوک پور

پرزہ ناوس حال دشمن جوانوزار
ژو چھ نکراہ کینہ طعا ماہ بنیہ نا
کنتو سناوان آب کنتو دین طعام
دارہ ونتو کمہ رنگہ پزِ سود راو
یتو چھ سینتن پرژہ سینتن فریان
نام کرہ تک اہلِ جنت داریند
ین ژلستن اہل وعیال ودو ستدار
پینتن رشتوی ژہ وچھ ہوک ساعتاہ
جنتک درجات چھو کاہل بدل
اے خدا اشر بازہ گے جنتن جدا
کسب بانو کیہ بدن ہمتہ سیگیان
اسہ اچھ روشن گرچان اسیک وچھان
آسیہ سانِ تا ٹھنی نعمت حرام
دانہ ناو کنا ختن اسیہ لنستن نیاز
یلہ ناو ٹاٹھ ٹاٹھن ون نہ دور

۴۷

فصل در بیان گژھن موت

یم کتھ بوزن ییہ تہ سوی درجاہ جدا

سونه روپيک پوش جهي ته کين کهن
سي خزان نه خار برگن زار رن
رنگ رنگا مرغ بيون سي شمار
ابت ورد ٻانچه لذت بي خوشگوار
پس کجبور تل گله پيڇه ڇهک جر منن
دونه وسي صاف و موزون کر منن
پڇڙه رنگ گله اک انچ جوف نه
بيرڇهوس تعريف بيحد ليتونه هنسره
پياک دو دو ميچ مزه کهڇهوس زاه ڏلان
اک شرابيچ رنگ خوش فرحت تلان
بيه خوشبو نه بدبويا ه تيچ
پياک ماڇهيچ صاف کو تلخه تيچ
جهي بيو رد و بوا نري ناگراد
ڇهوي نرن کا نور اک يي لکهاو ياد

هنڌ سکيه نه ڏيه نک ڇهوه پر زبان — تم ڏين زهره مٿن ڇهوا سنديچه ته جان
اده کرنس ذبح سارن ڏليته ون — ڏيه نک پس گوده ماڇهو زاه مرن
حضرت يحيیٰ ؑ کريس کهش دن خبر — جنتين ڇهونه زاه نيرن نبر
دوزخين پس امي پاڻهن ڏين — ڇهونه زاه نيرن نبر بوزه سخن
دونه ون فرقن ڇهو کردن زاه مرن — تا ابد ڇهوه دون گرن منزدن برن
دوزخي غم کهن ٿهاه کياه سن کرن — موت مارگ نته ازغم مامرن
ملکن دن حکم ون دروانه بند — دوزخن کرتو برابر انده وند
نارکي ٿيه هنيرون ته هفتو برن — پڻهنه ون زاه نيرنج براٿهاه برن

فصل در صفتِ جنّت و نعمتهای بهشت

جنتنک کن قدرتِ پروردگار — سونه ٿيرو روپه ٿيرو گوبتبار
زن بدل ڇهوس منک ملوت زعفران — پس زيافوت و زمرّد صفه زان
کبنه بلورک صفه آسن زرسفيد — سرخ کبنه ته سبز کبنه بته بوزبيد
کم چمن آسن بجنّت صاف و پاک — سنگريزه کبنه گوهر تابناک
کبنه زمرّد کبنه مروارید خاص — کبنه چه لعل از هر سه صورت خلاص

ڇهوي نت زنجبيل
پياک ناگاه ڇهوي نت سلسبيل
عالميو ولعويت وين ڇهي ڇهنيرليف
ڇهوي نارن طاي و ميوه الطيف
کرمر ڇهوي نت نيم از نبات
ڇهوي نت ڇهوي نابدي سيکان
ڇهوي متعلق ورميوا نابدي بالکان
ڇهي منن دن کس هو فياه پر
فاطن کاص انيا صر پنجن ڇهيا خبر
سکب احصاب اليمين منتبياه بيد
ڇهيب ٿي لشه ازه نه سرسه جنيمه
سيرتعب ازبرسه سبه عطا
خنيه جيرن بيد ناون زن ڪلاب
ماه ٻيسکن ته زان ٿيون آب

ہنہ ہنہ ہلہ نادِت چین تمی
وقت دیدارِ خدا میلک شراب
چھوی ترِیونا گو ختن افضل سٹھاہ
مزہ اَمِکوی پرزہ نادک کرزہ ناہ
کُلِ تنک تھدِ ولچِن راین لبان
نکہ چھپس داناں شاخ میوہ دار
قُلیوِ نشہ جامہ نیرن تہ کرِت
تمِہ زنگہ یمہ دل آسِک منگان
یسُ سٹھاہ باریک لایق پارچاہ
اطلسُ وُ محمودُ ہیوپسُ مشُو چھوتہ
تت لباسس کیاہ لطافتا یتھ چھیم
نہ چھہ گرمی نہ چھہ سردی نہ چھو تاف
تازہ تھوی بلکہ صد چنداں زیاد
گاشِ چھو روشن ولے از نورِ عرش
بر زمین یدُ تراوِہ پرتو یکہ نے

شہہ لادن از بدن ہن ہن تمی
تت ظہور از حق تعالیٰ چھوی خطاب
تت صفت زاتی خدا تہ ونہ کیاہ
ہنگہ نے چک اے ولئی دین پناہ
یام امہ رغبت کردی تامت گباں
تھد کُھسُن کینہہ چھویشتہ کینہہ نیچھو پکار
راوہ اسندہِ کیسا ومت رنگ دِت
گل کرت نقشو برت یوت کُس زنگن
رُمہ زادلِ نادو شُندس چھوی اکھاہ
نادو استبرق عجب پانک شُونہ
ستتو جامو اندر یہ دریٹھ رم
نہ چھہ گنہ زن چھو صبحک وقت صاف
آفتابہ زونہ ہند نہ سو بامداد
ونِ صفاتن نہاوکن از نورِ عرش
گہنتہ پوشا گکوی گاشتاہ آنے

پتھ چھا لس گیہ روشن بے حساب
نہ چھوی لعل و بدارو نہ چھوپک جہاب

۳۹

کونہ بیرد انن نہ نیرن تفوقہ سیت
کھینت زلک ھس عرقہ اروعہ سیت
گومہ نہ داکہ رہ نیرک مشکدار
میوت کھے تیو تاہ شرکینہ کافھنہ یار
قی گرھن کیت میت صحبت بارزنان
داو نیرت نئونگہ چھ فرحت ایان
سوی منن ازال نہ بعد فراغ
گلہ الفرتی زنانہ کوفہ نہ داغ

سے زوا سے دادو سے آلودگی
نے تھکی نہ نے ونکن فرسودگی
بیر و حرکت مرکبن پیٹھ دوان روان
کونہ ایسک تہ برخت رتن
تبرزقار راہ چھس مشروت در یک لحظ ۱۲
پنجی تیمہ وانن در وطن

یم مسلمان چھاونی شنگک چمن
پیو حدیث مشکوٰۃ وڈرن ایت ء سمن
دیرہ داواہ چھاو دجامن تہ تنق
مشکہ والی گرشہ دین تشکس دگن
ات مکانس الغز تجلّی با خطاب
اَبہ خلقتی قدرء استعداد و تاب
ہم پز انوار و ز برکات حضور
موکھ موکھ کرہ تک عنایت پور پور

اث ودوء ٹا شتھی واتی نصیب
پیورہ کنزو ناو چھوس جنّۃ الکثیب
قدر بنی آدم چھ نی چھکک جای قدر
ہم مقرّب از ملایک در حضور
سواتت دفتر اہل جنان
ناو علیّین اما در قبر ایں

برج و بنگالہ زیک دردانہ پور	ہم ز یاقوت و زمرد در بلور
شیشہ کرو تھد آئینے تہ تنی پناہ	زنگہ زنگہ از جواہر یا سٹھاہ
پی چھو شوبان تھو کھجر تہ تھو کھزر	نتہ ناموزون آسمی در نظر
لوک در ہر گوشہ تزر آسن کرن	اک اکس ڈلیشن تنہ شادی کرن
اکسندی لوکونہ چاکرہ تہ خواص	اکسندی نیتھر چھپا اما خاص خاص
یمہ وقتہ خوش کرس نظراہ کرک	کرہ آسائش و لے قدرہ زرک

در بیان عدد جنّت و نامہای آن

ایٹھ چھی جنّت تہ تہ لیس کتے	اک چھ بدر اس کتون سایان رتے
تت سمن ساری یہ زن چھکھ یار گاہ	خیتن ہندنا وباو کس چھ کیاہ
جنّۃ الماوٰی و دویم دار المقام	چھوی ترِیم جنّت عجب دار السلام
جنّۃ الخلد س پنٔز جنّۃ النعیم	جنّۃ الفردوس چھوی لطف عمیم
جنتو تھکن چھو ہیرن تہ سٹھاہ	جنّۃ العدن تک تجلّی لنتھاہ
چھوی تجلّی ہر شبہ نتہ دانہ سند	ہر یقبولس کتھ اتہ دانہ سند
ایٹھس ہنتس چھو تاوس اختلاف	ابن عباس رضؓ چھو ونوت صاف صاف

۴۰

ناو انکوی آمۃ تنی در اعتقاد
نتیجۂ صدق اے برادر شاد باد
چھوی عدد در جنّت اے سعید
موجب آیات قرآن مجید
نتیجہ چھد درجاہ علی الاطلاق چھوی
ناو تکوی چھوی وسیلہ انکوی
سوی مخصوص محمّد مصطفیٰؐ
چھیس لوت قرب و زارت از خدا
جنّتین فیض و نعمت لیس بیہ
سوی ہن نہ ہندی الظہ تق دیہ
کیفیاتن کیفیت نی کاغذ اکھاہ
چونکہ نہ بیکس نہ نی چھوک تاوراہ
بلکہ تالو ساری عرش مجید
باغ گئے ہم اک اکس خوشہ جید جید

بڑکنوو دنیا سو اسی آرستہ چھ الخ

اسہ موجب تاریخ لوریس تنی ازہ از
حسن صورت خوش لول پوشن ووالن ان
بڑن آنگن منز تمن ہیر و بعد وی جار
بیکہ جاری آبہ ران وول تم
تتیہ بے تعلیف تتہ جاری جم
تچھ نعمت لذت ہیری ولنس
بلکی لذت تچھ سباری خانیس
وچھ انوار تجلیات آرستہ وران
بخشنس بیہ و عبادت و
سبحان الحمس ہیر اکلاہ

کینہ چھ بنتہ کینہ چھ پٹھ کن باغ تگ
بیس چھو داگرد ہر کاکھ تیوت کھل
زانہ وَن وسعت ہیند رب الجلیل
بنیہ طبقک لوک وچھ نے ہیرِ مرن
مشرق و مغرب کنارِ آسمان
چھوی نیم ماوٰی تہ فردوسی پٹھیم
دلہ حدیثن جنتہ الفردوس چھوی
بیس چھو ادنیٰ اجنتی تس دِن تتے
کینہ روایژ آیہ آسنس مملکت
ژتہ کمیژ اخیل و خادم گو رتہ جان
بیا کھ تحفہ جنتک میوہ کلان
تھاوہ دِت ہیرس زنانا ہ نوجوان
مالکس پتہ نیس بنی سی ہمنشین
قدو قامت در بہشت بیہ جوش تمام

اک اکس منز باگ نورج نار دگ
در صفت ہر عاقلاہ گومت چھو کل
صاف لوز و لوتھنہ کرہ کاکھ قال و قیل
یتھ زن وچھ نے زمینک نار کن
یم چھ نارک دورِ روزنت اس وچھان
عدن نگو منز باگ تہ سارن تھدوی
سارنی منز باگ تہ سارن تھدوی
دہہ گن یم آرزو آسنس تتے
ملک یم دنیاس چھی باغات ہنت
ہر ہمہ اسباب لذاتِ جہان
آسہ شیتق در ہنی ہنزہ دتہ دور
بخشنس اتا ستھاہ زر نشکہ سان
گہنہ زر پوشاک زر خوشبو الوان
سی کرس خدمتگذاری بالیقین
بر قدِ آدم صفی اللہ تمام

بخشنس سبحان اللہ بنہ
میوہ آسنس پنہن دیہ لذتھاہ
لغیب آسنس بیہن دیہ لذت بیان
وَن تمہ منزہ خلاق جہان
ژرزہ نمنز

۴۱

رنگہ رنگہ نعمت و لذت دِنک
نعمتِ دیدار بڑ نعمت دِنک

فصل مہ گرین نعمتہای بہشت
و دیدار از خدا جل جلالہ

زن غلامان کنیزان حضور
بیا کھ زاتہ چھوی اخص الخاص پور
بس کری دِلیشی دو نوبت گوبہ جمع
در حدیث آمت نماز فجر و عصر
دِدیہ لہ کینہ دو ہی زرانتس وچھان
آسہ سنیہ یت جمہ کینہ دِانتس وچھان
کینہ و ہر یکبار جاریس وچھن
ژوزہ یم فینہ لوک دیداس وچھن

یم نغمهای بجه نو بنو
تته ورن دو باره زاه ری اکهیو
عرق در دیدار اسن تیوت ترژد
نعت منتی ساردی ازه یم دیدار کره
جهنتی یار بغیرشه اک ۱۶۰
تته زنشه به کر کیهه مایوا
انته بن رخصت عجب کاره وچهن
تخفنی ہند تحفه یار ازاه وچهن
ینه زاه چهوک وچهمنون یالجوزنٹ
تته ساردی چهوک جهیار ودمت
ری منگن تی دن ملایک مولدرٹ
مادر سنوی میله کرینه ماره ہسٹ
تته صورته چهے عجایب بے شمار
ازه لیس ته کهسه لیس چهوس اختیار

چهینه دیدارس ہمتن کرنه تاری زاه
ششمه طبقه پ پاهیشتس اک لو هور
عرشه تل کن چهینه تت هور و قصور
کیینه زمرد اریه واز یاقوت نیز
هرتیو موجب چهیه دهفرت رت اکها
بینه کرسی دار آہن نم بهن
شاد و ساری کاکهه نه بکراه کاکهه نه عجم
پن پنن جاگاه رٹت خوشوقت و شاد
گونه گونه منتک هت واواه بیک
چهوکمه تنهو و چهموت مه بیا بیچگاه
یم سمن تمنی تجلی تجنشه ذات
برت اکهاه لبه قرب تنهو تنهو راز دل
بوزه لوزه دنه بوزه ته سر سبر
دن خطابن بوزه پانے ٹهرنه کاکهه
ملکن دپنے گزمک دل هون شراب

یاآله العالمین یم جان کیاه
کهل چهو میدانا ه سواے عالی گوہر
رنگه رنگه تنه کرسی های نوہر
کیینه زمرد سننه رپ کیینه اے عزیز
میله لس لیس نیره لوتک پادشاه
خاصه منتکه نه عنبر جن و ڈرن
کیینه نه پروا مرتبن ماگرٹھ کم
هیه ات اندر دزن بادِ مراد
سرد آیه نه فرحت و راحت دیک
جنتس اندر نه کرو چهموت بیه زاه
تنهو زه تنهو کهه کمینه ٹهرسینی نه ذات
پانه نهادی عرض بوزین نازِ دل
نیره کرزاه کیینه کر آتسی خبر
سرته نن زات واقف کرنه کاکهه
ین طهور آتنت خطاب اندر کتاب

زنه بنیه وردن نظمه و ریشن آسکراه
تعوره بیره ریشت اسرهن جیران آسکراه
بنته ورنس بنه بهمن آسرته حسن ازرو
اسراکیس سینشن بیوتنه جاس یپ جمال
الراکیس بکه زمرو جاس یپ کمال
وچهی عجایب ته اکهو سرگن سینیو و ننو سبب
نعوده ودیئی بک انته سبب ویلایه رب
نعوته چهیو و چهیو اسه چهوون هدای ذوالجلال
مغفرت الله ته هیو ایچه ته ایتی جمال
دین منبی اکه ته بران کاشانه
بلیه ورن ورشتن جمال بی مثال
نته ورن بوزن خطاب لایزال

ہن ونن پانے وہ اوصاف کمال
ماضرن لیش از خدائی لایزال
وجود مالاہ دوف و شوقہ ماذہ ربک
سارے ہن ...
...

خوش تہ خرم گژھ نے بے انتہا	نی لبکنائی زہ آسی مدّعا

بیانِ اقسامِ سرود در جنت

تہ یہ رنگہ آسہ در جنت سرود
اک چھو یامت اتھ در جنت ہوا
بلکہ از طوبی سرود نیرہ جان
کانھ گراہ اک چھو یہ در جنت فراخ
میوہ اندرہ نیرہ گوناگون غذا
بیہ آوازِ عجب تہ حورہ جان
چھوی سرود و بین آواز حور
ہورِ وَنِ در حسن و خوبی و ادا
مالکن ہندہ ہن ونِ اوصاف تہ
چھوی تریم بلہ ڈلینہ نے دیدار ذات
آسہ خوش آواز یس لیس سوی گوی
از ملایک گوہ اسرافیل نہ

منتن اندر چھ بڈ منت سرود
نیرہ آوازہ زشاخ یرگہا
یم یہ یوزن تم گژھن از ہوش جان
بیت نہ از طوبی چھو وانت شاخ شاخ
بیہ پوشاکھاہ معطر باد ہا
حسنِ بے ہمتا ہن مستورہ جان
بلہ تمہ باہم گون آسک سرور
یا نکھن شکل و شمایل ہا جدا
بیتھ نا بیتہ بہتہ والن صاف تہ
ہن ون ساری مقربات صفات
یم اچھو وچھو آسہ سوی گوہ نازوی
کرہ داود ازرش تعجیل تہ

وِن طلب کرِو تم دلول بود ہو
ہم وین یاد تہ سو چھا کانھ تہ طلبا
یوسنہ بخشن زیادہ زیادہ بار با
چھنہ وِن قرآن در دل کانھ تہ راے
پانہ نورت پانہ فریاد کی خندراے

ادا لبسن گرود چھنن پیش گوہ
نعمت جنت چھ کنزراہ باشگوہ
لذتھاہ ردھن بنک جمعت اَرد
بیان یوزان نایہ در فوت دراز

دربیان اعراف و اعرافیان

لوٗمہ اَتِن بونہ اندر دین حرام

دن نتھ پاھٹ دم از امتش

در بیانِ خدمت گارانِ بہشت

ترِ قسمہ دن چھ نوکر در بہشت
اک جماعت خاصہ نوکر شچھ پٹ
مالکس نشہ آنہ نے غیرت جواب
نتہ بن تہ تنہ نے پیغام ہا
امہ سیتین گژھ محکم رابطہ
قسم دوم بوز غلمان صدہزار
ہر طرف فیران زن چھے مختہ مال
چھی ترِ یم اولاد جمع مشرکین
آنہ منگت بہر خدمت مصطفیٰ
عرض تھاون اے خدا روزا لست
ادہ زِن کینہہ بالغ مُود تہ
بچہ شرمر موٗمن ہند تابلوٗغ
تنہ پاھٹ بیتہ کرہ دن بندہ گی

کاتھ تہ کاماہ پانہ موکر در بہشت
پیش مولیٰ چانِ گژھ نے عرض ہت
چھے سرافرازی جواب باصواب
از مقرب ہا و جمع انبیا
لغمزولنہ چھونہ کینہہ رابطہ
و بیتہ اکسی پٹ چوراں برقرار
اک ڈولم تہ بیہ چھپ پرنہ لال لال
یم لوکٹ موت چھ برروی زمین
خاصۃ از بہر امت مصطفیٰ
چانہ کوزک کرکھ اقرار نخست
بیخبر برکفر زاہ کرِ دُو تہ
چھی موکل از جرم و عصیان و دروغ
کیاہ گناہ چھوک یدٗ یہند فرزندہ گی

[illegible]

نیرو شیندی آیہ نارہ بزہ سیان
اکھ جماعت کھاہ سراوہ بے پروای پان
ات عذر ابس ناب آیہ عذر اسہ وارث پاک
ایا بہشت خاک سخت سخت
چھونہ لطافت یتھ پیچھ کاہ سخت
یوزہ مین سنہ یہ بوہ پاپ ہم چھاپیکس
در ییو وندھ وچھل بتن اکس یامہ پائیام
نار چھوک آرام تہ بردوا اسلام
دینک پیر سرکارہ عیش مانہ بن
مانہ بن بن ییلہ حکمت رانہ من
امیہ خوشہ سہل دردنیا دیپاک
مانتو نوبر نانتو نوہ وارث پاک
بنکھ دردو دنیا پاکی بدوارث اسیو
بیہ دردر جانت و شہوات اسیو

۴۵

اشنا ون ہستہ محبت اسیہو
وکنس ماکو پیرزنچ ریکو چھیو
ییتس یقیناہ بیارہ جانک چھیو پیہ تھی
غائبانہ اسیہو کرتہ پی
ابی پیغمبر بوصف خواب وجود
جنس آدم ہم بشرتہ نوہ بشر
مانیوون کرمن الطہٰ حکم میا نو
مانہ یاہ غایب ییوردھ کیہ پلنہ مانو
چھو بلا شک کافر و مردود لیس
پننہ لیمن ارزون دوزخس
زانہ نک دنار سوران چھوک نترا
یی ارکی پچھیہ کرنس رنت جوا

اَمِہ پتہ محض تفضلِ کِردگار
پیروی کرنے بار بابِ بہشت
چھوی زہ در بعضی روایات آمنوی
یوشنہ بالغ گوتہ از تقدیر موُد
چھوسنہ فہماہ حق و باطل زانہ ہے
آسو دوُرتہ وچھُنہ تم پیغمبراہ
نہ وچھون کانہہ پیرواہ یا اُستاہ
یارہ گوُمت آسہ لِتش پیغمبرس
ونک کم یہ چھو مذہب یہ چھو دین
بمہ نی سنبراوِہفن یکجا کرن
گرد بر گردِ مکان بہہ ناو نک
دپہ نک بندو دپیو سے چھُوبن بوکس
خالق و مالک زہ چھوک پروردگار
امہ پتہ دپہ نک بوی چھوس خدا
امرہ موجب امر سی پٹ گے تیار

خنتھی پراوک تہ موکہ لاوِک زِنار
نوتہ موکہ لی جان آسوک سرنوشت
از لبِ اربابِ مذہب درامنوی
یاشعور راہ چھوسُنہ ہرگاہ زندہ روُد
باخبر بوزن نہ دیبس مانہ ہے
معجزن ہنز راہ نہ وارس خبراہ
ہمتسی لِتش بوزہ ہے دینچ کتھاہ
زیر کالاہ تہ توے شہرت نہ لِتش
کش ونکِ بچھ جان نت انہ ہن یقین
نارہ سیتن اک مکاناہ اک برن
بڈہ دربارہ تجلی ماوہ نک
دپہ لِتس ساری خدا چھوک بہہ کُس
سے السنچ شاہدی آیک بکار
اوہ ئی بُو دپو انتو بج
حکم سپہ نک پان زاوِ وسہ بنار

از کلام اللّٰہ ہی امت چھوتہ
از لب حضرت نہ تی وراثت چھوتہ
جانوارن روز محشر سنبری
پرت اکیں بہر عدالت تنری
ظالمن ہن بہر مظلومان قصاص
ہت قصاصاہ گڈھ سنے از مخم قلاص
مثلاً داندن چھ درشر کینہ ڈھل و
بس درن ڈھل آسہ مالت یا ووڈل

جاری پایان و حساب الھا
در بیان جانوران و
بعد ازین واللّٰہ اعلم دپنہ آس
چانہ نرم کت چھ مذہب یاقاس
جاپہ پتھ آسہ نک گوی درت
پتہ ازدی جنتس مالک بنت

دِن اکس دِن اِنکیں قوت وِن سبب
بوزس ڈھل امر تنہ درنے نیتر یس
سکنہ بابار دُجنت چھپوکنہ سکا
ادہ بکہ دون نک چنت نہ اسکا
[illegible]

بیانِ احوالِ جنّیان

گرٹھ زانن تیتھ دپو ہے آدمن
سورۂ رحمان چھوی اندر کتاب
آدمن سینتن چھ جن ہرجا شریک
عالمو دلوا اختلافاہ در کتاب
کینہ دپن چھی کافرن تہندن خلود
صالحن زانن نہ اصلا جنتس
بوز سہ کن کیا سناونو ہے بیو
بلکہ بڈ راحت ہمیشہ چھوی جنن
سا لسی بالیس چھو جنت تخستمت
بلکہ گرداگرد دلواز آسہ نے
جنتن منز ین گرٹھون آسیک طلال
صحبتاہ تتہ چین زنانن تم کرن
چھے تزیم کت یہ تہ ولمت عالمن

امر و نہیاہ تہ تیتھے دپو ہے جنن
طائفن دون در ثواب و در عذاب
محشرس کن ہن ہمن تہ تم نہ نیک
آسہ کیاہ احوالِ جن بعد از حساب
یعنے لیس ورنا زالوک تنہ سود
خاک سینتن چارپاژن گو یہ لیس
صالحن آسیک ثواب ہی جان گو
زاہ نہ کر یز جنتس مالک بنن
یعنے حضرت آدمس جنت گومت
زن رعیت ماہی سرکار آسہ نے
نعمتو لنش منفعت آسن تلان
آسہ نے اما از ازل گر لیت زن
حق آدم ہی چھوتی آسی جنن

[illegible]

نزانہ نک آخر لعینہ شتیس
روزہ بانی پار نازان شتیس
منتظر اندروزہ محشر وزحساب
چھہ پانژہ ساس دوہینہ دزتاب
رسہ نیہ دوزخس ہمہ بہ جنت
یا روی ہیز و شنیہ پیہ محبت
منہ نیہ ابیس اچھوی ازخلود
چھوی لیس دونہ ون الگریز لیس اچھوی
جنتین لعمت زنی وزنی
نارنہ زونہ عذاہ نعمت
تنہ نخیفا اسیاسنت نار
زنہ فناکی لے فضل نر لے چھو
یا الہٰی کا صدیراں دوان
دوستن سازن یمن دوان

اسمان برہم کرت آن ہنت
یت زمینس میدہ شیرین کران
در صحاح امت چھوہم کدلس تن
یم چھہ نک حق تجی بیہ روزہ گراو
امہ وزے آنہ نی گاداہ نہ گاڈ
گاو ماری گاڈہ گاڈی مارہ گاو
گاڈہ ہند آن جگر کرہ لس کباب
نداران دونہ ون کباباہ رف دوون
محوامہ پاکھن کرت ساردی زمین
جانور تری اوشاہ نہ ہنڈ نہ ہون
اوٹن از صالح زاسماعیل ہنڈ
چھوی ہچھو منزہ استن خانہ بوز
از مکاناہ کعبہ نہ بیہ کوہ طور
منبرس نہ روضسی منز لوبہ جای
دِن یمن رڑ صور تھاہ اکہ با صفا

بہہ نادن یم ثلث نتہ ہنت
قند غلفن کدلہ ترہ لس آپرن
بند میدالس اکس تمنی کرن
پاک گرتھ تھن ختنی دربار ژاو
جنگہ نادن دونہ ون زن چھوک فساد
اک اکس مارن بلاشک یاد تھاو
جنتین دن باگرت بحساب
بیدہ چھک مژ کرمن نت سیت تھن
چیز نو موجود روزن اے امین
ترہ چھہ ترن ہندلوی دنیاہ منتہ یون
ہون کھفک با خدا دلیم زہ گنڈ
منبر حضرت پیتے کنہ ہوشنہ روز
صخرۂ بیت المقدس یوزپور
چھپے یہ مسجد در مدینہ لوزہ آی
شوبہ دن جناہ دکھن گرنگ دفا

۴۷

اند برایمان بخشنک دت نجات
از عذاب قبر و خوف سکرات
وز عذاب روز محشر موکہ لاو
بخشس اندر جنت واتہ ناو
پیس رضامندی پتھ کرتک نصیب
یمی منز موکلت گرتھ ناغریب

اندوانی احوال اہل آخرت ۱۲ ۸۴
ناو چھوس بی بیت تہ تاریخ ہن
روز عربی حضرت خیر الانام
در دوشنبہ وقت پتھین گو تمام
باخدا خیریت سے دین بن نا
چھوی ثناء اللہ گدارت بیہ نا

از برائے حضرت و آلِ رسول پریہ پیٹھ یا لکھ یس یا بوزہ یس	گفتہ کج مج زبان گرٔژہ تن قبول لس بلا شک میانہ منگہ لوک حصہ چھوس

از سر گوش اے برادر ہوش دار یک ہزار و دو صد و ہشتاد و چار

۱۲۸۴

تاریخ اتمام ۱۲۸۴ھ - تعداد ابیات

تمت الکتاب

نعتِ شریف کشمیری از مصنف کتاب ہذا

ہا واوہ واتکنا تتوی بتہ ڈاف ژاوت مصطفےٰؐ

احوال میانوی لس ونک سوی ہو کرم دادن دوا

سوی چھو زون پے سانو تے سوی چھوی حمایت سانو تے

سوی جان سوی ننده بالو تے سوی رہنما سوی پیشوا

سوی آسو مطلب از جہان لس کیتو زمین و آسمان

سوی زان باطن تے نہان ظاہر چھو آدمؑ با حوا

تت چھوی خدا صاحب گواہ

استادہ روزت عرض کر

کاتب غریب

بیچارہ بے کس بے بس

۴۸